

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh zehnává.”

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) I.

Sobota (Saturday) 28. 12. (December) 1985

JAN ČEP

V ZAMYŠLENÍ NAD ZMĚNOU KALENDÁŘNÍHO LETOPOČTU

Lidské dějiny se nám mohou jevit jako nesmírný a nepřetržitý proud, který se valí z neznáma do neznáma, po všech cestách země; nezahledneme jeho začátek, a nevidíme lidskýma očima jeho konec. Jeho nosným a spojujícím živlem je čas, čas ustavičně proměnlivý a uplyvajícím. Je to těžká látka, z které byly utvořeny okamžiky, dny a věky dávno minulé, a z které jsou utvořeny okamžiky, dny a léta našich vlastních životů; látka nehmotná a nezachytitelná, nepodléhající naší vůli. Nic nám nepomůže, zapovídáme-li si v jejím toku jakýkoli pohyb nebo nemáme-li odvahu a chuť k jakémukoli pohybu: čas plyne okolo naší nehybnosti, a najednou si všimneme, že to byla nehybnost jenom zdánlivá; že už nejsme na

stejném místě, že se mnoho změnilo nejenom okolo nás, ale i v nás samých.

Postoj člověka, který rozjímá ze svého okamžiku v čase nad proudem dějin, má nehybnost jenom zdánlivou. Jeho kontemplace nemůže být zcela trpná a jenom jaksi vizuální; člověk se nemůže jenom neúčastně dívat, aniž by sám něco necítil, aby se v něm samém nedělo něco, co ho nezmatelně mění. Nemůže se ubránit jisté vnitřní účasti, čím dál tím hlubší; nemůže stát zcela mimo proud, jako na břehu nějaké řeky.

Začne v něm rozeznávat pohyby, děje a tváře, doléhají k němu hlasy. Jsou to tváře a hlasy živých bytostí, hlasy a tváře těch, o kterých mu říkali, že dávno zpuchřeli v zemi,

rozplynuli se v dýmu, obrátili se v nepaměť a v nic. Je pravda, že po některých zbyly knihy plné slov, jejichž melodie zni staletými a dotýká se našeho srdce ještě dnes, a bude se dotýkat lidských srdcí, která budou kdy tlouci. Po jiných zbyly pomníky a hroby a nápisy a s podobiznami, hroby, které napodobily, jako v Etrurii, jejich příbytky pozemské, s jejich způsobem života, jejich hry a tance. Zato jejich nápisy, jejich slovo nám zůstávají dosud němé.

Chodíce po některých cestách máme pocit, že klademe nohy do smazaných šlépějí těch, kteří tudy šli před staletými za svým osudem; obzory a obrysy jistých krajín se nám zdají utvářeny jaksi zevnitř, nejenom rukou, ale slovem, myšlením a citěním těch, kteří v nich kdysi žili.

Avšak mnohde jinde se prostírají místa jakoby neobydlená, z kterých odvanul vítr a smazal čas všechny stopy, která se zdají širým hrobem lidské paměti, ba o která jako by lidská paměť

nebyla nikdy zavádila: obraz nebytí a prázdnoty, mrazivý závan pochybnosti a nicoty: samota, která odpovídá naší samotě vlastní, prázdným místům našeho vlastního života...

Dokud jsme živi, dokud je v nás něco živého, nemůžeme zůstat jenom pouhými diváky

lidských dějin a lidských osudů. Nemůžeme stát docela mimo proud, jako před nějakou lhostejnou podívanou, která se nás netýká. Naše situace v čase má dvojitý pól: místo hluboké vnitřní samoty, které za nás nemůže zaujmout nikdo jiný, a potřebu (Pokračování na str. 12)

Klanění sv. Tří králů (gotická výšivka na mešním rouchu)

**HOJNOST ZDRAVÍ
HLUBOKÉ VÍRY, PEVNÉ NADĚJE
a
VYTRVALÉ KŘESŤANSKÉ LÁSKY
S BOŽÍ OCHRANOU A POŽEHNÁNÍM
V CELÉM NOVÉM ROCE L. P. 1986**

*všem našim lidem dobré vůle
všude ve světě přeji a vyprošuji
krajané i exulanti*

**z chicagského
"VELEHRADU"
a
HLASU NÁRODA**

Jaroslav Seifert:

PISEN NOVOROČNÍ

Když měsíc už se přesune
přes půlnoc novoroční,
nevzdychej, chlapče, po luně
a nový život počni.

Tohle si vždycky říkávám
v té noci čarodějně.
Když začne rok, ach, jaký klam,
všecko je opět stejné.

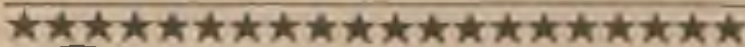
A jak jsem žil, tak žiji dál
a předsevzetí zchladne.
Z toho co jsem si předsevzal,
nic už mne nenapadne.

Oslíka měl jsem vždycky rád,
byl pokorný a chudý,
Ježíškovi šel zadýchat
prokřehlé jeho údy.

Tak hodný chtěl jsem taky být,
jak tohle zvíře boží,
jež vodu pije a zná žít
jen z bodláčí a hloží.

Také jsem letos Kristu dých
na jeho zkrhklé dlaně.
Ježíšek smutně hlavu zdvih
a děl mi zadumaně:

Kdepak jsi, hochu, zase byl,
jak je tvá vůle vrátká!
A já se s hanbou odplížil
od jeslí Jezulátka.

Sloupek informací

**o náhlém skončení panování
jednoho „cara“ v sovětské armádě,
o jeho celoživotní vojensko - politické kariéře
a dalším Gorbačovově vyměňování stráží
v sovětské generalite.**

Admiral Gorčkov, vrchní velitel válečného námořnictva SSSR byl poslán do pense; Gorbačov jej nahradil jeho pobočníkem Vladimírem Cernovinem.

Sotva se vrátil sovětsky Gorbačov z listopadové ženevské konference přes Prahu do Moskvy, pustil se do přípravy vypracování programu 27. generálního sjezdu KS SSSR, který jako generální tajemník neomylné strany svolal na 26. února 1986 do Kremlu. Aby si zajistil alespoň relativní většinu hlasů v politbyru a tím konsolidoval svou mocenskou pozici v jeho lůně, posílá do pense další belovouse, tvrdohlavé, až dosud mocné soudruhy, aby se zbavil nehybných suchých větví sovětské těžkopádné byrokracie. Začal o sovětské válečné loďstvo vel- ezasloužilým admirálem Sergejem Gorčkovem, který po tři desetiletí modernizoval a budoval sovětské úderné námořní síly, a proto ani v Moskvě prý nikoho nenapadlo, že se jej Gorbačov odváží poslat na odpočinek i přesto - či snad právě proto - že nedávno vše-

chny námořní síly SSSR oslavovaly jeho pětasedmdesátku. Zároveň s ním poslal do pense i ministra uhelné těžby, kterého západní tisk sice ani nejmenuje jménem, ale říká o něm, že svou ministerskou funkci v plánování a těžbě uhlí zastával dvacet let a Gorbačovovi zrovna příliš nakloněn nebyl. Na listině dalších Gorbačovových kandidátů na odpočinek jsou údajně - stále podle západoevropských novinářů - prezident sovětské Akademie věd a dva starí vlivní členové politbyru Viktor Grišin a Vladimír Ščerbitský. To vše proto, aby si Gorbačov zajistil svou pozici v Ústředním výboru strany, jehož členové dávají ve skutečnosti směr celému schůzování Sjezdu strany.

Abychom však rozpoznali do jaké míry se už soudruh Gorbačov cítí pevný „v sedle“, když se odváží poslat do pense i admirála Gorčkova, podívejme se na okamžik, kdo Gorčkov byl.

Jeho celoživotní vojenská dráha jej přivedla do politbyru.

Narodil se v r. 1910, v

sedmnácti letech vstoupil za Stalina do válečného námořnictva, prošel vojenskou akademií jako kovaný straník a během 2. světové války se vyznamenal jako kapitán flotily Azovského moře a na Balkáně na Dunaji. V roce 1951 jej Stalin jmenoval vrchním velitelem - tehdy velmi důležité flotily Černého moře a už v r. 1956 se stává šéfem celého sovětského vojenského námořnictva. Měsíc potom se stal i kandidátem na členství Ústředního výboru strany a při 21. sjezdu strany byl do UV „zvolen“ za plnoprávného člena. Jeho posice velitele sovětského válečného námořnictva mu dodávala sice důležitost, ale tehdejší politické klima jeho plánům nepřálo. Chruščov věřil jen na dálkové střely s atomickou náloží, námořníky v lásce neměl a čas od času mluvil o investicích na stavbu válečných lodí jako o vyhozených penězích, protože měl zato, že válečné lodě pošle vývoj dálkových střel tak jak tak do starého železa. V r. 1962 dokonce Gorčkova symbolicky de- gradoval z tehdejší jeho funkce, prvního náměstka ministra sovětské obrany na jednoho z náměstků.

S příchodem Brežněva všechny tři druhy sovětských branných sil - armáda, letectvo i námořnictvo - dostaly na nátlak generálů, maršálů i admirálů téměř neomezené fondy na svou modernizaci. A právě Gorčkov dovedl z této situace nejvíce vy- těžit pro reorganizaci, modernizaci a výstavbu sovětských námořních sil. Z obyčejné obranné pobřežní flotily, kterou měl SSSR až do Brežněvovy doby, vybudoval teprve Gorčkov skutečnou oceánskou flotilu válečného námořnictva, již se západní odborníci nepřes- távali divit, když ji najednou zahlédli na mořích při velkých sovětských manévrech. Najednou mělo sovětské válečné námořnictvo křižníky se základ- nými k odstřelu mezikontinen- tálních střel s atomickými náložemi, celou armádu útoč- ných ponorek s atomickým pohonem a dokonce i letadlové lodě, o nichž Chruščov tvrdil, že jsou jen „létajícími rakvemi“, které lze nahradit daleko jistěj- šími dálkovými střelami, bez zbytečných ztrát na životech let- ců.

Sovětská námořní flotila nedosáhla sice ani za Gorčkova vladaření v ministerstvu námořní síly a pohyblivosti amerického válečného námoř- nictva, ale i velitelé válečných flotil západních zemí uznávají, že Gorčkov ve skutečnosti sovětské válečné loďstvo vyb- udoval v úctyhodný, obranný i

útočný prostředek sovětské voj- enské síly a už Brežněv z něj za- to udělal admirála, čímž Gorčk- ova učinil rovným armádním maršálům s významnou vahou jeho slova v politbyru. Přesto se jej nyní odváží Gorbačov poslat do pense bez jediného podčko- vání a vychvalování jeho zásluh o sovětské - námořní síly, podobně jako to udělal v čer- vencí s generálem Epicevem, který byl po dvacet let hlavou politické výchovy v celé sovětské armádě.

Co touto výměnou stráží Gor- bačov sleduje?

Gorbačov začal s tímto „porážením vysokých stromů“ v řadách sovětských branných sil ve skutečnosti už v červenci 1985, kdy si zajel do Minsku, aby promluvil ke všem voj- enským kádrům. Generál Epicev byl tehdy první na ráně, a pak - hrzy po sobě - vym- ěnil dosavadního šefa kanceláře budovaní dálkových střel, vrchní velitele sovětské okupační armády v Polsku, ve Východním Německu a v Maďarsku, jen na Českos- lovensko při tom dosud zapom- něl. Nezapomněl však odvolat a nahradit staré, dlouholeté ve- litele dvou nejdůležitějších voj- enských okrsků doma v SSSR - kraj Moskva a Bělorusko, a k dalším změnám v jiných voj- enských oborech i okrscích prý ještě hodlá přikročit. Naproti tomu Gorbačov zatím

ponechává ve svých funkcích všechny ministry a jejich náměstky v různých sekcích ministerstva obrany, které tam nejmenovali Gorbačovovi dva předchůdci - Andropov a Čer- něnko. Dosud však nebylo z Kremlu oznámeno, co se stalo s maršálem Ogarkovem, bývalým šéfem sovětského Generálního štábu, který byl poslán „do ús- trání“ už více než před rokem.

Všechny tyto změny na velitelských místech sovětské armády nedávají ani znalcům sovětských poměrů sice dosud tušit, jsou-li výrazem zákulisního boje o moc mezi politbyrem, armádou a tajnou policií GPU, ale zdá se jim jistě to, že Gorbačov se dere na výs- luní, aby vyšel v únoru z 27. sjezdu KS SSSR ještě silnější než je dosud, aby se mohl od- vážit - po tažení proti al- koholismu - nějakého dalšího „reformního“ výboje. Proti čemu a kterým směrem, to se prozatím - po ženevském prvním Gorbačovově setkání s americkým prezidentem Reaganem - nikdo ze západních sovětologů nepokusil ani nas- tinit. Doufejme, že to bude směrem k reformě sovětského málo výkonného hos- podářského systému, což by pak mohlo mít za následek „pootev- ření okna“ Kremlu k poslechu kritických hlasů Západu i ve věci respektu lidských práv a náboženské svobody. S tou by pak nutně přišly i svobody další!

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO,

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO ILL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: **Father VOJTECH VIT, O.S.B.**
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:

HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, ILL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: **Henry T. SYNEK**

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

December 28, 1985 — Vol. XI, No. 1.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u **Mírka a Stelly Umlaufových**

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

CASSETTE TAPE RECORDINGS FOR THE CHRISTMAS SEASON

CZECH CHRISTMAS MASS (české mše vánoční)

Jakub Jan Ryba, 1796 -

(Sung in English by choir & soloists)

(Accompanied by organ)

CZECH KOLEDY (19 vánočních písní)

(Sung in Czech by choir)

(Accompanied by organ & instruments)

Cassette tapes \$6.95 post paid

Make checks out to Dominican Sisters

Order from:

Sr. Anita Smisek, O.P.

110 Columbus Ave. N.

New Prague, MN 56071

Helsinki Commission Hearing on the Budapest Cultural Forum

11. prosince 1985 uspořádala „Commission on Security and Cooperation in Europe“ - (Helsinská komise) „Hearing“, na kterém vyprávěli: vedoucí americké delegace na Kulturní forum v Budapešti, velvyslanec Walter Stoessel; David O. Ives, místopředseda stanice WGBH (Boston), expert na televizní kulturní programy; Billy Taylor, černošský jazzový pianista, nositel George Foster Peabody Award i Emmy Award, a Miss Janet Fleischman, v zastoupení „Helsinki Watch“ - a International Helsinki Federation for Human Rights. Vyprávět měl také nositel Pulitzerovy ceny spisovatel William Least Heat Moon, indiánského původu, který byl v poslední chvíli odvolán pro jiný vládní úkol.

Velvyslanec Stoessel zhodnotil výsledek šesti týdnů jednání - z toho čtyři týdny za zavřenými dveřmi - a byl toho názoru, že přestože nebyl vydán žádný oficiální závěrečný dokument, jednání o kulturní svobodě a výměně mělo určitý kladný výsledek. Západní delegace přijaly určité směrnice, podle kterých se budou řídit a tím znovu dokázaly solidaritu ve věci uplatňování směrnic a principů Závěrečného aktu z Helsink. Výměna názorů byla často velmi ostrá, a co bylo - podle jeho slov zvláště povzbuzující - bylo zapojení se t.zv. „Public members“ americké delegace - a jiných západních delegací - do debaty a argumentace o porušování lidských práv ve státech sovětského bloku.

Velvyslanec Stoessel také zduraznil protest americké delegace - a jiných západních delegací - proti zákazu maďarské vlády uspořádat paralelní symposium různých soukromých organizací ve veřejné budově. Toto paralelní symposium se konalo - (jak jsme již oznámili) - v soukromých bytech některých maďarských spisovatelů - disidentů. Tohoto paralelního symposia se zúčastnili také někteří členové americké delegace.

O tomto symposiu více promluvila zástupkyně Helsinki Watch, Miss Janet Fleischman, která také mluvila o publikaci Chartu 77, nazvané „A Besieged Culture“, která byla v Budapešti rozdána všem delegacím.

Z textu projevů, které byly k dispozici a z různých zpráv, které byly do Washingtonu posílány z Kulturního fóra v Budapešti, je možno říci, že

členové americké delegace, oficiální i t.zv. Public Members, byli velmi dobře obeznámeni se situací v Československu, a byli proto připraveni na jednání a argumentaci s členy československé delegace.

O Chartě 77, její činnosti a pronásledování spisovatelů, žurnalistů, historiků a angažovaných věřících, se zmínili nejen vedoucí delegace - velvyslanec Walter Stoessel - a zástupce americké delegace Mr. Sol. Polansky, ale také spisovatelé William Jay Smith a William Least Heat Moon, kteří svými výborně připravenými projevy bořili tvrzení československých delegátů, že v Československu neexistuje cenzura, a že nikdo není pro svoje psaní a projevy pronásledován. William Least Heat Moon si dokonce několikrát vyžádal t.zv. „Right of Reply“, kdy na místě vyvrátil tvrzení oficiálních zástupců čs. komunistické vlády.

Jak jsme již psali, byly v americké sekci na Kulturním fóru v Budapešti vystaveny 4 svazky dokumentace o porušování lidských práv v Československu, připravené ve Washingtoně pro americkou delegaci a některé západní delegace, dále několik knih, pro ten účel darovaných: Čapkovy Hovory s T.G. Masarykem; kniha profesora Skillinga „Charter 77 and Human Rights in Czechoslovakia“; „The Birth of Czechoslovakia“ historie Československa vydaná v r. 1968 ČSNRA; Havlova úvaha „Moc bezmocných“; „Ledy se hnuly“ od Vojtěcha Dubna a „Masaryk, Beneš, Hrad“ od Dr. Jaroslava Pecháčka.

Podle informací jedné členky delegace, která v Budapešti byla po celou dobu trvání Kulturního fóra, navštívilo americkou delegaci také několik československých občanů, kteří byli t.č. na návštěvě v Maďarsku.

-afa-

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, bytě, garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Početivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXVIII. REPRESENTAČNÍ PLES XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Jak jsme již předběžně několikrát oznámili, Sdružené československé organizace metropolitního Chicaga pořádají tradiční REPRESENTAČNÍ PLES - poradím již dvacátý osmý - v sobotu 8. února 1986 ve velké taneční dvoraně Union Hall, Joliet Route a La Grange Road v Countryside, Ill. Ples je připravován v mimořádném rozsahu a s velkým nadšením, aby byl opět velkou společenskou událostí našeho krajanského života chicagské oblasti v duchu našich národních tradic, jak tomu bývalo za dob svobody naší rodné vlasti.

Ples bude zahájen přesně v 8:30 hod. večer proménádou a valčíkem a pak bude ihned následovat tradiční uvádění debutantek plesu s tanečním doprovodem naší mládeže. Tento pěkný program, který je součástí Reprezenačního plesu už po dobu 25 let navícuje a bude řídit známý taneční mistr Zdeněk Machálka. Pro letošní ples se přihlásilo 6 mladých dívek pro jejich prvý společenský debut.

K tanci budou opět vyhrávat dvě hudby, tradiční dechová a moderní taneční orchestr za řízení oblíbeného kapelníka George Pichy, které jistě uspokojí všechny návštěvníky plesu. Výborná domácí kuchyně bude dobře zásobena oblíbeným a chutným českým jídlem; bude otevřena již od 7. hod. večer. Rovněž i bar bude dobře zásoben domácími a importovanými nápoji.

Vstupné je \$10,- za osobu. Poněvadž se očekává i letos mimořádně velká návštěva, doporučujeme, abyste si včas zajistili rezervaci stolu a zakoupili vstupenky. Předprodej a rezervace je u fy: Weber Travel Agency, 6805 W. Čermák Road, Berwyn, Ill. 60402, ☎ 749-1346.

Zveme Vás, milí přátelé, k návštěvě našeho XXVIII. Reprezenačního plesu. Věříme, že naše pozvání neodmitnete a přijdete mezi nás strávit příjemný večer, v družné a přátelské zábavě.

Těšíme se na shledanou s Vámi v sobotu 8. února 1985.

XXXV. REPRESENTAČNÍ PLES OBLASTNÍHO VÝBORU ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Před vánočními svátky mnozí z vás, jejichž adresy máme, jste dostali poštou naše srdečné pozvání na náš letošní XXXV. Reprezenační ples, který se koná v sobotu 25. ledna 1986 v tanečním sále předního chicagského hotelu The Ritz Carlton, 160 East Pearson Street.

Cestou krajanského tisku zveme na náš již XXXV. Reprezenační ples celou naši krajanskou veřejnost i všechny ty, jejichž adresy nemáme a nemohli jsem jim tedy naše pozvánky poslat.

Plesové přípravy jsou v plném proudu. Naše letošní debutantky navícují již v Sokole Stickney své představení se krajanské veřejnosti a polonézu, kterou se svými tanečníky předvedou. Rovněž taneční skupina Beseda/Domov za vedení Jana Uhlíře a Zdenky Židlické připravuje nové tance pro své vystoupení v programu večera.

Předsedkyně plesu Vlasta Vrázová s grafikem Milanem Košářem pilně pracují na upomínkové plesové knížce, kterou jako vždy účastníci večera obdrží.

Oblíbená „Bill Scott Orchestra“ - dobře znama ze svých vystoupení při společenských

událostech chicagské oblasti, a při které se návštěvníkům našeho loňského plesu tak dobře tančilo - zpřijemní náš slavnostní večer pečlivě vybranou hudbou.

Naše letošní půvabné debutantky svým vkusným způsobem společnosti představí naši osvědčení „Master & Mistress of Ceremonies“ Dennis & Mary Ann Sadilek.

Koktajly (cash bar) se podávají od 6 hodin večer; večer začne v 7:00 hodin. Cena lístku včetně večere \$50.00 O rezervaci volejte laskavě kancelář ČSNRA v úředních hodinách od 9:00 A.M. - 2:00 P.M. (☎ 656-1117). Šeky vystavené na Oblastní výbor ČSNRA zašlete laskavě na adresu:

2137 So. Lombard Ave., Room 202, Cicero, Ill. 60650 - 2081.

Lístky je nutné zaplatit předem plesu. Buďte tak hodní a neodkládejte své přihlášky! Pozvete na ples své přátele a známé, jistě si z něj odnesou krásné vzpomínky do budoucna.

Zveme Vás co nejsrdčejněji, abyste přišli s námi prožít radostnou atmosféru tohoto slavnostního večera, který se stal tak velmi významnou událostí společenského života naší zdejší národní větve.

Za Oblastní výbor ČSNRA
Vlasta Vrázová, předsedkyně
s plesovým výborem.

Čs. národní rada americká Oblastní výbor Chicago

srdečně zve na

XXXV. REPRESENTAČNÍ PLES

pořádáný v sobotu večer

25. ledna 1986

v plesové síni hotelu

THE RITZ-CARLTON CHICAGO

160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1986
Vystoupení taneční skupiny Beseda/Klub Domov
Hraje známý orchestr Bill Sott

VEČERNÍ ÚBOR
Koktejly v 6 hod. večer (bar za botové)
Večere v 7 hod.

Vstupné včetně večere \$50.00

Prodej vstupenek a rezervace stolu v úřední době ČSNRA
☎ 656-1117 - Úřední hodiny 9:00 A.M. - 2:00 P.M.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE,
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

výrobská výroba sklenářů u dělníků a otců v Československu

DOBA NAROZENÍ PÁNĚ

NA NOVÝ ROK

Slavnost
PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tys vyvolil blahoslavenou Pannu Marii — za Matku Spasitele lidského pokolení. — Prosíme, dej nám v ní poznat i naši mocnou přímlyvkyni, — neboť skrze ni jsme přijali původce života, — tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE ČTVRTÉ KNIHY MOJZISOVY (Nm 6, 22-27)

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Áronovi a jeho synům toto: Tak budete žehnat izraelské syny; budete jim říkat: 'Počehnejtě Hospodin a ochraňuj tě! At' Hospodin rozzář tobě svou tvář a je ti milostivý! At' Hospodin pozvedne k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!'

Budou vzývat mé jméno nad izraelskými syny a já je počehmám.”

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA GALANTANUM (Gal 4, 4-7)

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak se nám dostalo přijetí za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, a ten volá: „Abba, Otče!” Už tedy nejsi otrok, nýbrž syn, a jakožto syn také dědič skrze Boha.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 2, 16-21)

Pastýři přispěchali do Betléma a našli Marii a Josefa a s ním dítě položené do jesli. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to uslyšeli, uvažovali nad tím, co jim pastýři vyprávěli. Ale Maria to všechno v myslích zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřadu, byl nazván jménem Ježíš, které mu dal anděl dříve, než jej matka porodila.

Tomáš Špidlik

„Světlo a tma víry”

Mluví se o způsobu, jak dnešním lidem kázat v kostele. Jedno mínění znělo více méně takto: „Dnes se lidem v kostele nesmí mluvit dlouho. Kdo by dnes šel na hodinové postní kazání? Máme jenom pár minut po evangeliu. Nechme tedy veškeré rétoriky, vši apologetiky, nic zbytečně nedokazujme. Vysvětleme jenom krátce to, co věří církev. Víc od nás lidé nechtějí.” - Opačné mínění pak se dá shrnout těmito slovy: „I když je to kazání krátké, i když jde o jeden článek víry, musí tu být nějaký rozumný výklad. Lidé totiž mají plnou hlavu predsudků. Kromě toho jsou dnes všichni skeptičtí. Slepě dnes nikdo nevěří. Musí vidět, že to, co se mu k víře předkládá je rozumné.” - Navíc jsou dnešní lidé - podobně jako děti ve škole - neschopní se na delší dobu soustředit, protože z TV obrazovky jsou zvyklí na akci, a překvapivý děj. Dnes - jak se zdá, jsou proto v USA a v Kanadě nejspěšnějšími protestantskými kazateli ti, kteří mají talent herce. A kdo v dnešní době přitahuje v USA na své přednášky o štěstí a lidské lásce velké davy lidí není náboženský kazatel, ale profesor psychologie, spisovatel a stadionový řečník Leo Badaglia. Ten svým italským temperamentem, gestikulací, přílehlavým vtípem a utíráním si zpceného obličej dokáže herecky udržet i tisíce lidí v napjaté pozornosti, protože mluví o nich, o konkrétních situacích denního života, jak se mají umět přijmout takoví, jací jsou bez přílišných výkladů o náboženských důvodech k správnému jednání. Pak se jde se zájemci objimat, dodává jim

kuráž k životu, dělá jim dobrou náladu a tím i určitě lidem slouží a prospívá. Inu, zřejmě má vrozený řečnický talent, který nemůže mít ani každý kněz, ani každý kazatel. A „odhadnout” přání lidí, jaké by chtěli slyšet kázání, je těžké.

Pravděpodobně jsou ta přání značně rozličná a je tedy těžko všem vyhovět. Ale ta dvojí posice, kterou jsme naznačili, se nevztahuje jenom na vkus dnešních lidí. Odráží se v ní dvoji stránka křesťanské víry. Z jedné strany je v ní jakási slepá důvěra, z druhé strany víra otvírá oči, dává vidět, je to lepší vzhled do skutečnosti. Už ze středověku jsou známé dva aforismy: Credo quia absurdum - věřím, protože můj rozum na to nestačí, a také naopak - Credo, ut intelligam - věřím, abych lépe chápal. V dějinách církve je mnoho tzv. konvertitů, lidí, kteří dříve nevěřili, ale pak se stali křesťany. Je jich i mnoho, kteří své obrácení popisali v knihách. A i tu jsou jakoby dva různé zážitky. Pro jedny bylo poslední rozhodnutí jako by odvážný skok do tmy, druzí zase naopak líčí, jak dlouho tápali ve tmě, až jim najednou vzešlo velké světlo.

Jak spojit tyto dva protikladné prvky? Jsou časté i v Písmě. My užíváme jen jednoho výrazu: víra. Proto myslíme, že tu jde o jednoduchý pojem. Hebrejščina tu má slovník daleko bohatší. Ta mnohost tedy naznačuje, že tu jde o skutečnost složitější, než se na pohled zdá. Jisté je, že víra je v Bibli středem a pramenem náboženského života. Arahám je podle sv. Pavla „otec všech věřících” /Řím 4,11/. V jeho stopách jeho potomci - (podle svědectví Listu k Židům /hl,11/) žili a umírali ve víře, a důvod toho velkého co udělali, je jenom ten, že věřili. Učedníci

Ježíšovi se jmenují „ti, kdo uvěřili” /Sk 2,4/ nebo prostě „věřící” /1Tes 1,7/.

Co pro ně přijetí víry znamenalo? V hebrejštině jsou nejčastější dva slovní kořeny: aman a batah. Aman souvisí s výrazem, který dobře známe: amen, což znamená-tak jest. Vyjadřuje se tu přesvědčení, že je něco jisté, solidní, že tu jde o něco, o čem se můžeme opřít, o čem nemusíme pochybovat. Je to ovšem jistota ne nějaké matematické rovnice, nebo logické úvahy ale jistota životní. Ti, kdo uvěřili, vystupují v Písmu jako lidé, kteří přestali tápat. I druhé hebrejské slovo batah vyjadřuje jistotu, ale trochu jinak. Je to jistota osobní důvěry k někomu, kdo nezklame.

Už tento slovní rozbor nám ukazuje, že je potřeba problém víry postavit na jiné základy, než jak se obvykle klade. Klement Alexandrijský, jeden z prvních křesťanských filosofů, dokázal svým filosoficky mystickým kolegům, že víra není nic nerozumného. Dodává, že víra je nutná i ve vědě. I tam musíme jistě první principy prostě přijmout. Kybychom je nevěřili za jisté, nemohli bychom sni myslet. Tím spíše musíme přijmout bez zkoumání jisté principy morální, minil v nové době německý filosof Kant. Začneme-li pochybovat o zásadě „Dělej dobře a vyhýbej se zlemu.” nenajdeme nikdy rozumný postoj ke skutečnosti, tím méně k životu. Jakási „slepá víra” je tedy začátek všeho poznání.

Tento důvod jsme slyšeli a slyšíme často dodnes. Je dobře míněn i na obhajobu křesťanství. Ale při vši účt k velkým myslitelům, kteří tento důvod rozvádějí, přece jenom o něm pochybujeme, vyjadřuje-li dobře to, čemu se říká víra v

NOVÁ KRAJANSKA AUTODILNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * lůchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

DO NOVÉHO ROKU HODNĚ ZDRAVÍ A SPOKOJENOSTI

přeje všem svým zákazníkům
a československým přátelům

COMMERCIAL NATIONAL BANK OF BERWYN

FOR ALL YOUR FAMILY BANKING NEEDS

All phones (312) 484-0800

Main Bank

3322 S. Oak Park Avenue, Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch

5915 W. 85th Street, Cicero, Illinois 60650

Písmu.

Jak to vyjádřit? Řekl bych, že jsou dvě víry: ve věci a v osoby. Jaká je ta první víra? Je to jakási osobní zřejmost. Vidíme něco na vlastní oči. Je to zřejmé. Vidíme před sebou krajinu, slunce, měsíc, hvězdy. Jiné věci nevidím, ale je rozumné, abych jejich existenci předpokládal. Jsou tu pro jejich existenci silné důvody. Jindy nemáme ani dost silných důvodů, ale je pravděpodobné, že tomu tak je. Zeptá-li se nás někdo, jak to je, odpovíme: Nemám, čím bych vás dokonale přesvědčil, ale já tomu věřím. Je to rozumné. Každá věda, jak říkají, má v sobě mnoho víry, tj. rozumných předpokladů, které musejí stačit ke správnému jednání. Co by si počali lékaři, kdyby chtěli léčit nemocného jenom v případě, kde mají úplnou jistotu o jeho stavu! Co by mohli psát o minulosti historici, kdyby se omezili jenom na to, co je absolutně jisté! Sotva který historický dokument by obstál! Pravý historik tedy není ten, kdo najde rukopisy, nebo se dá na vykopávky, ale ten, kdo ten materiál dovede rozumně vyloužit.

Tak by si někteří představovali, že je možné dokázat i rozumnost křesťanské nauky. Máme tu historické prameny: evangelia a spisy prvých křesťanských autorů. Jsou to prameny historicky hodnotné. Chci-li být rozumným, musím přijmout to, co se v nich čte. A když přijmu za pravé to, co se tu čte, jsem křesťan. Mám viru a ta víra je docela vědecká.

Co tomu rekneme? Dá se tak postupovat? Myslím, že ano. Je-li kdo bez prostředku, uzna hodnotu a správnost křesťanského učení. Jeho víra je vědecká, rozumná. Ale není biblická. Je to víra v něco, v historickou skutečnost křesťanství, ve správnost křesťanské nauky, v hodnotu křesťanské morálky. Ale není to víra v Něoho, kdo nezklame. Abrahám je otec všech věřících a jak málo znal z toho, co je dnešní poklad víry. Uvěřil ale pevně Bohu, jehož hlas slyšel a věděl, že se může na něho naprosto pevně ve všem spolehnout. Tutéž nezlomnou důvěru měli učedníci v Krista. Když poslouchali jeho kázání, mnoho věcí jim nebylo jasných, ale nepochybovali v něho, a proto neodešli. Prepádaly je pochybnosti při jeho umučení. Následek? Rozprchlí se. Pravděpodobnost a rozumnost jeho kázání je neudržela, ani nadšení z viděných zázraků!

Pravá křesťanská víra i dnes není na prvním místě víra v božství Kristovo, ale víra v

Krista, který nám zjevuje, že je Bůh. Není typickou známkou křesťana, že věří ve správnost církevní nauky, ale to, že věří v Krista v církvi zjičícího, a proto nepochybuje o jeho slovech. Odosobnění víry je první krok ke ztrátě víry, zvláště v době těžkostí a pronásledování.

V tomto okamžiku se nás však každý zeptá: Jak se k takové víře v osobu Krista Pána dojde? Odpověď je jednoduchá. Žádné osobě nemohu jinak důvěřovat než v osobním styku. Učedníci uvěřili Ježíšovi, protože se s ním setkali. Abrahám uvěřil Bohu, protože slyšel jeho hlas. A dnes? Opravdu věří jenom ti, kdo Boží hlas slyší a kdo se s Kristem stýkají, tj. ti, kdo se modlí. Kdo zná někoho z denního styku, nepotřebuje ovšem důkazy, o pravdivosti jeho existence. Ani o ně nestojí. Dítě by považovalo za urážku, kdyby mu chěl někdo dokazovat, že má matce věřit. V tom smyslu je tedy víra slepá. Jeden holandský konvertita, který mluví o svém „skoku do tmy“ pěkně analyzuje svůj stav. Pořád zkoumal křesťanství na úrovni intelektuální, historické. Myslel, že světlo je jenom tam. Jednoho dne „pochopil“ že musí jít cestou důvěry. Bylo to pro něho cosi jako skok do tmy. Ale i on se priznáva, že ta tma byla pro něho větším světlem než všecka osvětlení rozumu.

Na kterou stranu bychom se tedy postavili v diskusi, naznacene na počátku? Mají se křesťanství kazatelé snažit o to, aby ukazali rozumnost křesťanského učení? Proč ne? Vždyť i to může posloužit těm, kdo mají pochybnosti; a ti, kdo pochybnosti nemají, rádi slyší, jak víra osvětluje i náš intelektuální duševní obzor. Ale ti, kdo se nerozhodnou, aby se modlili, aby se dostali do osobního styku s Kristem, ty neosvítí ani osvětlená kázání; nedají jim to, čím se víra má stát: pevným a neochvějným základem života a veškerého našeho denního jednání.

Zpěvy plné radosti

Vánoce! Tajemný čas jasu, slávy a dobra.

Býval oslavován v den Narození také vroucím zpěvem. Dnes, zdá se, tolik vděčných písní nevzniká a jestli, o čemž bychom neměli pochybovat, tedy nepřicházejí ve všeobecnou znanost jako v minulosti. Tehdy „koledovali“ v celých rodinách z podhůří i v rovinách rodiče s dětmi, staříci, písmáci a vyprávěči hrdinové. Sestrojovali si k doprovodu vlastní nástroje a hudli, až se jim vtvářely dmuly, ruce mihaly a srdce tancovalo.

V sebraných lidových skladbách je mnoho této české, lidové básnivosti. Hýří potěšením a radostnou důvěrou jako malokterá jiná skladbička, ačkoliv se víže pouze k jediné části roku, totiž k Vánocím, zatímco o galankách, šohajících a ptačích a kvítkách bylo a je možné zpívat celý rok.

Koledy nejnámější všichni známe. Stojí však za víc než pouhé povšimnutí, jak své city vyjádřili např. Hrozenkovští ve zpěvech koledníků, jako je „Co se stalo, přihodilo.“ Břínky, břínky, tydlí fidli, tak mu zahráli a naramně se potěšili všichni, i ten Malický v jeslech.

Nebo „Ejhle, chasa naša.“ Hrnula se do Betléma a samou radostí nevěděla, co by dělala - beží ze salaša, obuškama pleskají, jakási radost mají; skákají, výskají, gajdují, tancují, neb s oblaku od anděla velkou radost cují; běhají, zhanají, chytají, lapají, k Betlému pospichají a děťátku po kozlatku dávají. A zve nas také kleknout před jesličky a hrat na housličky. - Jak je to krásné!

V Čechách jsme však v ničem nezůstávali pozadu, jenže - a tady se znovu vynoril rozdíl mezi námi a rodáky z Moravského Slovácka, který nám s veselou a milou škodolibostí, hlasem káravým a dobromyslně vyčítavým vždy

předhazovali. Že prý při „Zaplat' Pán Bůh“ myslíme nejdřív na peníze a teprve potom na Boha, kdežto oni v jejich Pán Bůh zaplat“ mají na prvním místě Boha, až po něm myslí na groše hříšné.

Nicméně i v naší kolibce, obklopené horami na všech stranách, bývalo Dítko s radostným zápalom účtiváno. Tak je tomu v koledě. „Dej Bůh štěstí domu tomu.“

Také v Kříčkově sběratelském příspěvku „Hej, hej, povím vám“ musel Ježíšek počkat, až ten brach vlezl do kozičky, aby nenastýdl v noci plné chladu, ale jiskřivé krásné.

Jímavá píseň Adama Michny z Otradovic znárodněla asi proto, že hýří opravdovým citem, který kdekoho v této noci zmáhá. Snáší k nohám Božího synáčka vše považované za krásné a cenne: kvítka, perličky. A ten naivní zpěvák omráčený svolává na kolena všechny národy v jedné z nejkrásnějších písní vánočních. „Chťic, aby spal“ je patrně jediná koleda z prastarých, jejichž původce je znám.

Naši Matěj a Ondřej běželi z Čech k Betlému také, ač zpočátku ani pořádně nevěděli, co se tam událo. „Pochválen bud' Ježíš“ nám sděluje, že Novorozenému zahráli na nástroje, překypující chvalou, naplnění radostí.

Jedna Erbenem zaznamenaná koleda vypráví o tom, jak dcerka ze vsi kývá na rodiče, vypráví jim cos neslychaného. Pastýři v jejím příběhu si ale „nenaštemovali“

dudy, takže si každý dupal do taktu k té své. „Poslechněte mne málo“ nasvědčuje, že jsme se nevyhýbali ani vlastním výt-kám, jestliže nebyly miněny ve zlém.

Betlémští pastýři zřejmě pocházeli od nás, z Čech, neboť v koledě „Zelená se louka“ se dovídáme o tom, jak se ládovali kaší z hrnka v okamžiku, kdy jim anděl z nebe oznámil tu velikánskou novinu. Koledníci, ovšem by rádi „na ručičku brali“, kdybychom jim koledničku dali. Jsou to roztomilí výhrůžníci, když slibují paňmámě že nedostanou-li, rozbijí všechno její nádobi, p třeba schované v peci, když se předpokládá, že pod pokličkami bude plno dobrot.

Spravedlivě řečeno, Moraváci přece jen koledovali nezištněji, než my. Lisenští Vondráš a Matoš berou „dode“, aby Ježíškovi zadudali a přinesli jejich nejoblíbenější pochoutky. Jsou to vskutku venkovské laskominy brynza a vařená vajíčka. Ve „Svaté době“ nás ti z Nového Města zvou ke zpěvu našemu Jezulátku a k radosti. Poslední svátky v roce jsou jejich nejkrásnější.

Jak by ne! Až tedy budeme znovu zpívat „Narodil se Kristus Pán“, „Nesem vám noviny“, nebo „Půjdem spolu do Betléma“ a „Jak jsi krásné, Jezulátko“, dejž nám všem právě narozený Bůh hojnost vyprošované radosti, zdraví a celému světu dny nerušené pohody - až na věky věků.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i poistare z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás! Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

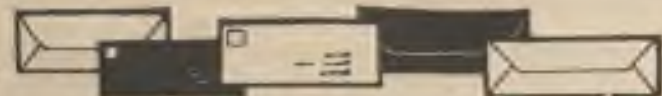

CINAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-8110

DOPISY našich čtenářů

Tasmánie

F.J. Janoušek

Vzpomínky z Babíkova

Úvaha Novoroční

V tomto ročním čase se mnoho mudruje a píše o tom co nás může a také nemůže potkat v r. 1986. Ovšem všechna i dobře míněná proroctví - postřádají realitu jistoty. Kdo z nás s určitostí ví, co se stane zítra? „To je u Boha“, říkali u nás v Babíkově.

Co je jisté, to je všechno minulost. Jistý je i dnešek - pro mne hodina, ve které píši tuto úvahu - pro vás hodina ve které to budete číst. Protože to je přítomnost, ve které žijeme.

To, co se událo, to je jistota, na kterou můžeme vzpomínat. Proto také rád píši vzpomínky z Babíkova, protože to jsou v podstatě pravdivé události skutečných lidí. Jen jména často pozmením.

Loňského roku si mně stěžoval v Clevelandu přítel Václav Hesoun, že ten Babíkov marně hledal na mapě východních Čech. Hledali jste někdejší také? Tedy vám, milí čte-

náři, upřímně radím: nehledejte Babíkov, ani náš potok Dědovák na žádné mapě. Nenaleznete je tam - apřece existují! Sice pod jiným jménem, ale co záleží na jménu? To se přece nechá změnit - ne?

Babíkov, to je v mé duši a v mém srdci vrytý obraz rodného kraje a lidí, které jsem tam osobně poznal. Mnoho z nich již odešlo za oponu, která odděluje nás živé od mrtvých, ale v mé mysli a v mých představách žijí a rád na ně vzpomínám a píši o nich.

Ti naši sousedé z Babíkova nedělali žádné světoborné revoluce. Vždycky žili, pokud to poměry a okolnosti dovolovaly, pokojným rodinným životem lidí podhorské vesnice. Měli svoje životní trampoty, tvrdě musili zápolit o ten svůj chléb vezdejší, ale nikdy jsem tam nebyl svědkem nervozity a chvatu, jaký prožíváme ve velkoměstech současného světa.

U nás na Vysočině se od každého očekávalo, že bude sebe a svoji rodinu živit poctivou prací, ať již obdělával kopcovitá pole, lámal kámen v

zulových lomech, ševcoval, nebo pracoval v blízkém městě v továrně na obuv. Tradiční požadavek, takový nepsaný zákon, že každý musí stát na vlastních nohou, to bylo nejlepším sociálním zabezpečením. Jen v krajní nouzi se lidem pomáhalo, když je postihlo neštěstí, anebo nemoc, či něco jinak nepředvídaného. V takovém prostředí vyrůstali opravdoví chlapi, kteří cítili odpovědnost za výživu a výchovu svých rodin. A ty naše rozumné a hospodárné venkovské mámy! - V celém světě jsem takové nepotkal.

Ovšem, tím nevelebím, „staré zlaté časy“. Ono v době našeho mládí bylo moc věcí, které přímo křičely po nápravě. Ale to byly těžkosti celého světa a hodně se od té doby zlepšilo po hmotné stránce. - Jestli po duchovní a kulturní na to si odpovzte sami. Já jen myslím, že dnešní mládí lidé se moc rádi dovolávají svých práv, ale mnoho jich nechce uznat, že v životě jsou také nějaké povinnosti. Já však věřím, že jenom výchova člověka jako jednotlivce, duchovní bytosti, je jediná záchrana před bezmyšlenkovitou negativností a stádovostí.

To dokumentovalo tisíce našich krajanů, kteří se odchodem do exilu náhle ocitli v cizích zemích, bez znalosti řeči, bez domova, bez peněz a přece se ve světě uplatnili. Velká většina z nich zůstávala také duchovně věrná své vlasti - té malé krásné zemi v srdci Evropy.

Bylo by ale chybou žít pouze nějakým bolestínským vzpomínáním. Svět jde kupředu a kdo se jen na chvíli zastaví, již zůstává pozadu. Z toho našeho vzpomínání - jak bývalo u nás za našich mladých let - si můžeme vybrat jen to dobré a prospěšné, pro náš život a vystríhat se chyb a nezdárů minulosti.

Ríkávalo se přece u nás: „Jestliže člověk nekrade jen proto, že má strach z četníka, tak zcela určitě bude krást jakmile ho četník spustí z očí“. Člověk však nemá krást proto, že má svědomí - a to svědomí ovlivňované Desaterem - má řídit celý život, všechny jeho počiny. Tedy naše novoroční předsevzetí budí: Vněst do našeho soukromého i veřejného života mravní zásady křesťanské etiky.

To by mělo stačit jako úvaha k novému roku a teď zase něco od nás z Babíkova.

Svět se točí dál

Kdykoliv si vyjedu nebo lepe řečeno vyletím z našeho tasmánského „vyhnanství“, vidím v celém světě každým rokem se stupňující uspěchanost a nervositu lidského pokolení. Lidé mají telefony, auta, letadla, možnost rychlého dorozumění i pohybu a přece mám dojem, že mají den ode dne, rok od roku stále méně času a mezi sebou k sobě dál než „z Prahy do Brna.“

Protože se pamatuji, že za mého mládí se žilo na Vysočině jinak - (nebyli jsme tak uspěchaní, žilo se pomaleji) - domníval jsem se, že uspěchanost je jakási nová nemoc omezená pouze na evropská a americká velkoměsta. Až teprve dopis, který jsem v těchto dnech obdržel od přítele ze Štěpánova, mě přesvědčil, že ta uspěchanost je už dnes celosvětová choroba. Je to dopis od přítele z mládí, který pamatuje dobu po první světové válce, a který se rád ve vzpomínkách vrací do prvních let Československé republiky. Dnes je to již starý muž, kterému to ale, dle dopisu ještě stále dobře myslí, dobře uvažuje a tak vám z toho dopisu zde něco opiší:

Milý Jane,

srdčně zdravím Tebe i Tvoji rodinu. Vzpomínám na Vás, jak tam žijete, daleko za mořem na té vaší Tasmánii. Máte tam u vás teď jaro, tady u nás je právě podzimní večer. Tma se pomalu rozprostírá nad celou krajinou, začíná být chladno a mně je nějak teskně u srdce; že by to bylo znamení stáří? Sedím u okna, viš u toho s vyhlídkou na náves. Vřak to u nás znáš, často jsi k nám zašel na kus řeči. Od té doby se tu mnoho nezměnilo. Naše chalupa je jako bývala - obrácená štítem do štěpánovské návsi. A tak, jak u toho okna sedím, občas slyším kroky osamělých chodců, jak spěchají do tepla svých domovů. Napadají mně při tom jejich spěchu smutné myšlenky, taková tesklivá nálada. Snad proto, že jsem měl rád kolem sebe lidi, příbuzné a známé, ale ti dnešní mají na sebe málo času a na mě téměř žádný. Proč asi? Je jiná doba. Vzpomínám na dětství, jak jsme se těšili na zimní večery až se sejdeme všichni ve velké světnici u našeho stolu. Bývalo zde dost dobrých sousedů. Přicházeli večer, někdy i s dětmi na besedu. Maminka uvařila hrnek čaje, kamna pěkně hřála, dospělí si vyprávěli, my děti jsme si hrály, skotáčily nebo i poslouchaly, když babička, která hodně

pamatovala, něco zajímavého vypravovala. Pro nás děti měli ti staří vždycky čas a pochopení, a my mladí, jsme se vždy točili kolem nich tak, že se ani nemohli cítit osamělí. Když se dnes večer rozhlížím po návsi, téměř ve všech oknech vidím namodralé světlo televizorů. Mám zato, že v dnešní době jsme o hodně ošizení. Zábavu snad i poučení v těch televizních programech lidé najdou, ale abychom mohli obojí sdílet, třeba jen s těmi nám nejbližšími, na to nyní nezbývá čas. A tak mně zbyly jen ty vzpomínky na dobu našeho mládí...

Potud z dopisu mého přítele. Chápu, že mu je smutno! Jejich prostorná selská světnice bývala středem dění celé vesnice. Tam jsme odbývali i schůze katolické mládeže a teď to „vše vzal čas“, a starý muž sedí sám u okna, vzpomíná a píše dopis až do daleké Tasmánie.

Ne, čas se nezastaví! Naše generace narozená v prvním čtvrtletí tohoto století, byla ovlivněna názory a literaturou století devatenáctého; proto my staří jsme povahově více romantičtější, někdy i cyničtí. Mnohým chybí úcta k duchovním hodnotám a úcta ke staří. Ve shonu života zapomínají, že i oni budou jednou staří. Ale nesmíme být pesimističtí - svět se točí dál a s ním pokračuje i historie, kterou utvářejí další generace. Ta nejmladší generace v celém světě si začíná uvědomovat duchovní prázdnotu materialismu a klade si stále častěji otázky „odkud jsme přišli a kam jdeme?“, jaké je naše poslání na tomto světě? a jaký účel a smysl má naše existence?“

Je jen potěšující, že tolik mladých lidí v celém světě a i v Československu nalézají odpověď na tyto otázky v učení Kristova evangelia, a v Jeho církvi objevuje záchránkyni a strážkyni Jeho učení. A těch mladých lidí, kteří zaplňují kostely přibývá.

Dopis mého přítele z domova může být poučením i pro nás krajanů v cizině. Mnozí z nás jsme prožili více jak polovinu života v cizině, a přece jsme se ještě v plně nezřili s prostředím ve kterém žijeme. Rádi vzpomínáme na vzdálenou vlast, ale budeme-li k sobě upřímní, tak si musíme přiznat, že ten náš stesk je stesk po domově našich předstáv „a“ „vzpomínek“, po domově, jaký býval před mnoha

PRÁVĚ DOŠLA NOVÁ ZÁSoba

- Alois Jirásek: Staré pověsti české, ilustrované, vydání 1985, \$7.95, pošt. \$9.45.
- M.V. Kratochvíl: Národ sobě, ilustrované, 1983, \$6.50, pošt. \$7.75.
- České a moravské rybníky, ilustrované, 1985, 17.50, pošt. \$8.75.
- Pražský hrad, průvodce. Procházka hradem a prohlídka jeho památek. Ilustrované, 1985, \$3.25, pošt. \$4.50.
- Alfons Mucha: Plakáty. 10 uměleckých barevných reprodukcí hodících se k zarámování, velikost 23 x 16 1/2 inče, \$15.00, pošt. \$17.50.
- Jarošová Emma: Dům u dvou skotiků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$9.50 pošt. \$11.00.
- Národní zpěvník, nové vydání. Zpěv s doprovodem kytary, harmoniky nebo klavíru. 175 písní, \$6.00, pošt. 7:25.
- Máme nový seznam magnetofonových pásek (Cassette tapes), zašleme zdarma na požádání.
- Na skladě ve velkém výběru: Křišťálové sklo, keramika, české granáty, kuchyňské potřeby jako mlýnky na mák, na housku, kráječce knedlíků, koření, čaje a byliny, gramofonové desky české a slovenské, panenky v krojích, šátky na hlavu, slovníky, učebnice a mnohé jiné. Pište si o seznam.
- Imp. sušené hrňky, světlé, jemně krájené: 1 lb \$24.00, pošt. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, pošt. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, pošt. 8.35.
- Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60404 ☎ (312) 484-3459.

Zastupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

lety, a ve skutečnosti se nám stýská po mládí a to je nenávratně pryč. A tu je nejlépe si zazpívat a s babičkou si zatančit to naše libivé tango: „Nikdy se nevrátí, pohádka mládí, ze všech pohádek ta nejhezčí...“

To je duševní rozpoložení, pocit smutku, který s námi světoběžníky zůstane po celý život. Vzpomínám, že u nás na Vysočině lidé říkali, že „všude je zem Páně“ - a maminka k tomu žertem dodávala - „jen v Babíkové je kamení.“ A přece na tu podhorskou kamenitou krajinu vzpomínám s láskou.

P.S. Kdybych se už nedostal do vánoc ke psaní, tak Vám, všem Vaším spolupracovníkům a čtenářům, přeju radostné prožití svátků vánočních. Hodně zdraví a milosti Boží v novém roce 1986.

Upřímně zdraví

Jindřich a Anna Nermutovi,

U konečného cíle

Na Tasmanii - v nejmenším státě australské federace - v malém městečku Latrobe a v ještě menším kostelíčku sv. Patrika, ležela na marcih dřevěná rakev pokrytá československou vlajkou. Jeden česky světoběžník, jménem Karel, měl pohřeb, a tak se nás pár krajanů sešlo, abychom jej doprovodili na jeho poslední cestě.

Byl jsem přítomen mši svate, modlil jsem se za zesnulého, naslouchal pohřebnímu kázání kněze, ale nějak jsem se nemohl soustředit: - vzpomínal jsem.

S Karlem jsem se poprvé setkal před 35 léty. Tehdy byl vrehm kuchařem a později ředitelem předního launcesterského hotelu. Byl odborníkem ve svém povolání. Absolvoval hotelovou školu, pracoval v hotelích v Praze, ve Švýcarsku a na Francouzské riviéře. Ovládal několik řečí, byl družný, přátelský, ale nikdy mnoho nenamluvil o svých životních zkušenostech a vandrování světem.

Až jednoho zimního večera mě pozval do jeho bytu v launcesterském hotelu. V ten čas jsem byl hrdým vlastníkem takového starého, drátý stahovaného auta. Ve spěchu jsem to rozdrkané vozidlo zaparkoval na křižovatec hlavních ulic a jak jsem později k svému úleku zjistil, na zastávce městských autobusů. To jsem ovšem tehdy nevěděl a tak jsme s Karlem klidně popíjeli whisky a vzpomínali.

Karel byl, dobré nálady a na rozdíl ode mne, jeho vzpomínky, na vzdálenou vlast, nebyly nik-

terak smutné. Světem se toulal od mládí a byl zvyklý žít v cizině. Od onoho večera uběhlo hodně roků, ale ještě si na mnoho věcí z jeho vyprávění vzpomínám, skoro tak, jako tehdy při jeho pohřbu. A to zde chei pro čtenáře H.N. zaznamenat.

Za mnichovské zrady, kdy trhali naši republiku, byl Karel zaměstnan v hotelu na jihu Francie v přístavním městě Marseille. Již tehdy koncem září 1938 byl jistý, že válka s nacistickým Německem je nevyhnutelná. Když potom 15. března 1939 nacisti obsadili Čechy a Moravu po „osamostatnění“ Slovenska, Karel byl rozhodnut, že půjde na vojnu! Tehdy ovšem ještě neexistovala žádná československá armáda v zahraničí. Jediná možnost jak se dostat do vojska, bylo vstoupit do Cizinecké legie. Jako mnoho jiných Čechoslováků v té době, Karel podepsal pětiletou smlouvu a byl poslán do výcvikového střediska legie v Sidi-Bel-Abbes v Severní Africe - (jestli se tam té nelidské rasovině vůbec nechalo říkat vojenský výcvik!). Přes den žhavé slunce, v noci často mraziva zima, písek v očích, ve vlasech, v nose, v uších, v pitné vodě i v jídle, ale přežil i tuto mizerii.

Začátkem r. 1940 byl již s kamarády na frontě někde v Alsasku. V červnu toho roku Němci obešli přes neutrální, ale obsazenou Belgii Maginotovu linii a obsadili Paříž. Pěšky, vlakem, autobusem, napříč přes celou Francii se Karel vrátil do Marseille. Bylo mu jasné, že Francie pro ten čas dobojovala, a že její obyvatelé budou platit těžkou a krvavou daň za Mnichovskou zradu. Karel však chtěl pokračovat v boji. Ve Francii se necítil bezpečný, kdyby se jako Čech dostal do rukou Němcům. Jediná možnost jak se dostat z té spletné situace byla cesta přes Španělsko do Anglie.

Známi ho sice varovali, že Španělé ho mohou vydat Němcům, ale nebylo vyhnuti: - chtěl jít a došly již zprávy od těch, kterým se přechod podařil. Šli s ním ještě tři další krajané. Volili cestu přes Andoru, protože hranice té malé republiky v Pyrenejích nebyly přísně hlídány ani z francouzské ani ze španělské strany. V Barceloně je španělská pohře zatkla, ale po několikátýdenním vězení, na zakrok britského konsula byli propuštěni a mohli pokračovat v cestě do Anglie.

Na evropskou pevninu se Karel vrátil až v létě 1944. Válku šťastně přežil a v červenci 1945 se sešel s rodiči a přáteli doma

na Moravě. Doma si však už nemohl zvyknout: toužil do světa. Svůj rodný kraj měl sice rád, ale jak sám přiznal, byl „zkažený“ stálým vandrováním cizinou. Tam u nich na Moravě mu všechno připadalo malé, stísněné a proto se zase vydal na cesty. Tentokrát skončil daleko, až na druhém konci světa, zde v Tasmanii. Dále na jih už nemohl - tam je již Antarktida - věčný led a sníh a žádné hotely.

Tohle si všechno ještě pamatují z Karlova vyprávění. Byl to hezký večer v jeho bytě a až pozdě v noci v dobré náladě jsem jel svým starým autem na naši malou farmu v tasmánské buši.

Na ten večer strávený s Karlem, nezapomenu také proto, že pro mne měl i osobní následky. Za několik dní po tom, za mnou totiž přišel známý policajt - na štěstí můj přítel - se kterým jsem několikrát hasil lesní požáry.

„Honzo, já tomu nechci věřit, že s tou bouračkou se odvážíš jezdit do města.“ zapochoyoval strážce veřejného pořádku a měřil pohrdavým pohledem moje vozidlo.

„Proč né? Byl jsem tam již několikrát, je to pouhých 30

mil.“ chlubil jsem se.

„A byl jsi tam 21. srpna?“ „Byl.“ „Tak to musí být pravda.“ povzdychnul uniforovaný přítel. „Víš, že jsi parkoval od 7 hodin večer až do půlnoci na autobusové stanici? Jestli to je tedy pravda, tak mně teď pověz, jak tě mám z toho dostat? Na to přece jsou pořádné pokuty!“

Přiznal jsem pravdu, ale protože tehdy jsme v Tasmanii žili v dobrém sousedském poměru, dostal mě z toho, a už ani nevím, co můj přítel - policajt do těch papírů napsal!

Ale vraťme se ke Karlovi.

Pobyl v Tasmanii jen asi dva roky a zase již cestoval. Z prvu nám psal, potom jsme se jen nepřímo dozvídali o jeho osudech. Byl ředitelem několika velkých hotelů: v Melbourne, v Hongkongu, na Havaji a v San Franisku. Na Tasmanii se mu ale zalíbilo, protože se sem po dvacetiletém vandrování vrátil „na odpočinek“.

Ovšem, on rozuměl odpočinku jinak než normální smrtelník. Každý prý má mít nějakého „koníčka“, říkal. A tak si na odpočinek, či chcete-li

výměnek, koupil hotel „Lucas“ v Latrobe. Vedlo se mu dobře, měl svoje zájmy, zveleboval starý hotel. Pořídil novou střechu na hlavní budovu a prováděl nákladné vnitřní úpravy.

„Proč a nač?“ Na to není lehká odpověď. Měl obchod a podnikání v krvi, a tak se nezastavil až jej zastavila smrt. Smrt, která se nenechá uplatit ani uprosit, a která je nejjistější událostí v životě každého člověka.

Karel dobojoval a dovandroval. Procestoval všemi světadily, přežil nebezpečí války a zemřel zde v nemocnici na Tasmánském pobřeží. Pohřební obřady byly v anglické řeči. Kněz mluvil pochvalně o Karlovi, podle zásady, že „o mrtvých se má mluvit jen dobře.“ Připomínal, že nám naše víra zaručuje posmrtný život a naději na shledání na věčnosti, kam všichni dříve nebo později doputujeme.

Potom nad Karlovým hrobem na rozloučenou se několik z nás přítomných krajanů pomodlilo česky Otčenáš a Zdravas Maria. „Odpočinutí lehké dej všem věrným zemřelým o Pane; a světlo věčné at' jim svítí; at odpočívají v pokoji. Amen.“

UPŘÍMNÁ BLAHOPŘÁNÍ

Celé naší krajanské obci věřících známí manželé

STANISLAV ANTONÍN a EMILKA MILČÁRKOVÍ
Z LYONS, IL.

víře a rodu věrní rodáci z polské Volyně oslaví v neděli 29. prosince 1985 zlaté jubileum svého sňatku.

Po velkých životních zkouškách, ztrátě všeho na Volyni, tragické smrti jejich jediného syna Tonika, trpkých prožitcích v Československu a v uprechlických táborech v Západním Německu jim jejich pevná víra dala sílu vždy znovu začínat a vybudovat si svou pílí a vytrvalostí nový domov.

Všichni, kdo je známe jim upřímně blahopřejeme a vypošujeme jim v modlitbě zdraví, Boží požehnání a ochranu.

Rodiny RAFAJOVA A PŘÍKAZSKÝCH,

REDAKCE Hlasu národa spolu se všemi krajany, kteří si jich váží a mají je upřímně rádi.

HAPPY NEW YEAR

TO OUR MANY FRIENDS

NOWORUL

MEMORIAL CHAPELS

2658 So. Central Park Ave., Chicago, Ill. 60623

phone 762-2233

Jeruzalém. — Izrael obvinil Sýrii z úmyslu, že hledá vojenské střetnutí s Izraelem. Po nedávném sestřelení izraelskými letadly dvou syrských Migů, které se pokoušely bránit izraelským výzvědným letadlům přelétnout libanonské území, Sýrie totiž umístila na svém území při libanonských hranicích baterie dálkových protiletadlových střel sovětské výroby SAM 2, 6 a 8. Ministerský předseda Izraele Peres hrozil, že podnikne-li Sýrie další kroky v této věci, syrské baterie budou zničeny izraelskými bombardéry, stejně jako byly zničeny v červnu 1982 při vpádu Izraele do Libanonu. Tyto baterie prý totiž ohrožují bezpečnost izraelských výzvědných letadel, přelétajících nad libanonským územím. Spojené státy požádaly Sýrii, aby nově umístěné protiletadlové baterie odstranila. Syrská vláda však 18. prosince tuto žádost zamítla a naopak pohrozila „odvetou proti izraelským provokacím“. Naprosto stejně mluví také vždy Sověti, když Američané podniknou něco pro obranu jako odpověď na sovětskou provokaci.

Johannesburg. — Jihoafrická vláda pohrozila, že pošle své vojenské oddíly do Zimbabwe pro rozdrčení guerilů „Afrického národního kongresu“, kteří užívají území Zimbabwe za základnu pro provádění teroristických akcí na území Jižní Afriky, a to v případě, že by vláda Zimbabwe nepodnikla účinné kroky, aby měla své pohraničí v moci. Dne 15. prosince totiž jeden nákladní truck bělošského farmáře najel 22 miljižně od hranic Zimbabwe na bombu, která vybuchla a usmrtila 2 ženy a 4 děti jedoucí v trucku. Teroristé Afrického národního kongresu si přiv-

lastnili zodpovědnost za tento čin. - Je ovšem málo pravděpodobné, že ve skutečnosti promarxistický diktátorský prezident Zimbabwe uposlechne výstrahy jihoafrické vlády a vypoví guerily ANK ze svého území, protože se nedávno vrátil z Moskvy, s ním uzavřel „výhodnou“ obchodní smlouvu, nakoupil tam zbraně a dostal k tomu darem sovětské „techniky a poradce“, obeznámené s africkými poměry už z Angoly a z Mozambiku.

Nairobi. — Organizace Spojených národů pro zásobování a zemědělství prohlásila 16. prosince, že nejhorší hlad byl v Africe pro nejbližší budoucnost odvrácen, díky štedré pomoci Spojených států a jiných západních zemí; že však nový hlad hrozí africkému kontinentu ve vzdálenější budoucnosti, nepuskýnou-li západní země zemědělské potřeby a finanční prostředky pro rozvoj místního zemědělství, aby na africkém kontinentě mohly být odstraněny příčiny hladu. Vydatné deště způsobily, že po dlouhém suchu polní úroda bude v postižených zemích v roce 1985 nadprůměrná, tak se čeká, že v západní Africe bude letos sklizeno 4,2 milionu tun obilí. V Sudánu se letos čeká sklizeň 4,6 milionu tun, zatímco vloni se tam sklídilo pouze 1,5 milionu tun. Podle zprávy zmíněné organizace 21 afrických zemí, předtím postižených suchem a hladem, bude mít letos Afrika přebytek kukuřice ve výši 1,8 milionu tun. Z těchto zemí jich je pouze šest - Habeš, Sudán, Angola, Mozambik, Botswana a Kapverde - dosud stále ohroženo hladem, protože deště, které se dostavily, nebyly v některých jejich částech dostatečné, pro vyprahlou zemědělskou půdu.

LETEM

Washington. — Dne 14. prosince výbor US Domu reprezentantů a Senátu schválil návrh zákona, kterým se US zemědělcům má poskytnout v příštích třech letech výpomoc ve výši 52 bilionů dolarů. Tento zákon budou teď muset schválit obě sněmovny - což se zdá být skoro jisté - a potom do 10 dnů jej bude muset ještě podepsat prezident. Vládní subvence zemědělcům pro udržení cen obilí tím budou sníženy o 15 až 20 % a tajemník zemědělství Block bude mít pravomoc snížit tyto subvence ještě o dalších 10 %. Tím budou sníženy příjmy US farmářů, kteří v příštích letech budou muset stále více spoléhat na síly mezinárodního trhu pro ceny svého obilí. V příštích 10 letech US farmáři obdrží 50 dolarů ročně za každý akr své půdy, kterou nechají ležet ladem.

Jeruzalém. — Vrchní velení židovských kolonií na západním pobřeží Jordánu vyslovilo varování, že by byla vyvolána občanská válka proti Peresově vládě v případě, že by chtěla postoupit některá z dobytých arabských území urychleně kolonizovaným, výměnou za mír. Židovští kolonisté považují z historických důvodů dobytá území za izraelská a žádají odsun tam žijících arabských obyvatel. Ké své obraně proti Arabům mají k dispozici značné množství zbraní a proto jeruzalémská vláda bere jejich hrozby vážně. Dnes už existuje na západním pobřeží více než 100 židovských kolonií, ve kterých žije na 52,000 židů. V posledním roce obyvatelstvo těchto kolonií stoupl o celých 20 %. V říjnu 1986 se stane ministerským předsedou Izraele Yitzak Shamir, předseda radikální strany Likud; potom zmizí jakákoliv naděje na vrácení arabských území a tím asi i na mír na Blízkém východě. Izrael si pak chce v dalších desetiletích zajišťovat mír voj-

SVĚTEM

enskou přesilou, bez prodlení kolonizovat dobytá a obsazená území, na nichž vyrůstají nové kibutz, průmyslová střediska a moderní sídliště, takže nakonec tam budou Arabové v menšině.

Washington. — Dne 17. prosince nový civilní prezident Guatemaly Vinicio Cerezo navštívil Washington jako „přítel Spojených států“ za účelem zlepšení vztahů mezi oběma zeměmi. Odmítl však prohlásit sandinistickou vládu Nikaragvy za hlavní ohrožení míru ve Střední Americe; řekl, že politika jeho vlády bude „činná neutralita“ vůči středoamerickým konfliktům, a kladl důraz na mírové urovnání sporů. Podle některých znalců guatemalských poměrů, zaujímá prezident Cerezo toto stanovisko ze strachu před obnovením nových guerilových útoků v jeho zemi.

Nairobi. — V hlavním městě Keně podepsala delegace vládnoucí vojenské junty v Ugandě příměří s guerily „Armády národního odporu“, kontrolující celou západní třetinu Ugandy; tímto se formálně skončila čtyřletá občanská válka, která pustošila tuto ekonomicky dnes téměř zhroutilou zemi. Podle této smlouvy mají být odzbrojeni jak vládní armáda tak i milice guerilů a má být zřízena nová národní armáda Ugandy, jejíž vytrénování bude mít na starosti 700 členná mezinárodní vojenská síla, složená z příslušníků zemí Bristkého společenství. Za přechodné doby si podrží vládní moc vojenský výbor, který bude složen z příslušníků obou stran. Generál Tito Okelo, předseda výboru, si podrží funkci hlavy státu, a vůdce guerilů Yoweri Museveni bude mistopředsedou vojenského výboru. Obě strany se také zavázaly, že budou zorganizovány celonárodní volby, které mají umožnit návrat k civilní vládě země. Jak známo,

generál Okelo svrhl vládu presidenta Miliona Oboteho v červenci 1985. - Obě strany považují tuto smlouvu za první krok ke skončení už 20 let trvajících krveprolití v Ugandě, kdy přes 1,5 milionu Ugandů násilně ztratilo své životy. Nyní má být hlavní úsilí věnováno ekonomické obrodě země. Podle posledních zpráv však boje guerilů proti vojenské vládě trvají dále.

New Delhi. — Indie a Pákistán spolu vedly v posledních 40 letech už tři války. Vztahy mezi oběma zeměmi byly stále napjaté. Nynější je: byli radci chtějí tomuto stavu dát definitivně konec. Pákistánský prezident gen. Mohammad Zia ul-Haq právě navštívil New Delhi za účelem zlepšení a brzké normalizace vztahů mezi oběma sousedy. Obě země se zavázaly, že nebudou podnikat útoky na své nukleární centrály. Pákistánský prezident také slíbil, že dojde-li opravdu ke zlepšení vztahů mezi Indií a jeho zemí, je ochoten podstatně snížit své masivní koupě zbraní ve Spojených státech, což působí nemalé starosti indické vládě. Indický ministerský předseda Rajiv Gandhi slíbil navštívit Pákistán v roce 1986; bude to v posledních 25 letech první návštěva indického vládců v Pákistánu. Ministři zahraničí obou zemí začnou v příštím měsíci vyjednávat za účelem vyřešení sporu mezi oběma zeměmi o strategicky důležitý ledovec Siachen a o stát Kashmir, z něhož Pákistán obsazuje třetinu a Indie dvě třetiny území.

New York. — Dne 18. prosince Bezpečnostní rada OSN jednohlasně odsoudila ve své rezoluci únosy nevinných lidí jako rukojmí; zároveň bylo požadováno okamžité propuštění na svobodu dosud v zajetí držení lidí kdekoli na světě jako rukojmí. Také Sovětský svaz hlasoval pro tuto rezoluci, protože dříve v tomto roce byli v Libanonu teroristy Jihad poprvé uneseni čtyři sovětské diplomaty, z nichž jeden byl potom zabit.

Manila. — Nevyšší soud Filipín rozhodl 7 hlasy proti 5, že podle rozhodnutí presidenta Marcose mohou být na Filipínách konány předčasné presidentské volby, a že toto rozhodnutí není v rozporu s filipínskou ústavou. Marcos běhnil Kohnání těchto voleb na 7. února 1986 a nikoliv března 13 měsíců před vypršením světla

VYHLÁŠENÁ ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
v nejkrásněji česky vyzdobené restauraci

HLAS

5734, Čermákova tř. Cicero, III.
☎ 652-0795

přeje

všem svým zákazníkům, přátelům a krajanům
ŠTASTNÝ A VESELÝ NOVÝ ROK
plný zdraví a osobní pohody.

Dvanáct výběrů jídel - výhodné zařízení pro bankety až pro 300 lidí, bezplatné parkoviště - otevřeno každý den.
V pátek a v sobotu večer vyhrává u nás náladová hudba.
Od pondělí do pátku sleva pro „Senior Citizens“; cokoli si vyberete - platíte \$3.95 s kávou a zákuskem.
Navštivte náš pivní „Sklípek“; od května do října pak naši

TESIMÉ SE NA VÁS!

sigmund's A NEW CZECH-AMERICAN RESTAURANT

For all Czechs and non-Czechs interested
in Czech cuisine!

LOCATED IN EAGAN, MINNESOTA

1989 Silver Bell Center -

crossroad of Hwy 13 & Silver Bell Road

CONVENIENT LOCATION, PLENTY OF PARKING

OPEN 7 DAYS A WEEK.

PROPRIETORS PAUL AND HANA MATOUŠEK

INVITE YOU FOR A FRIENDLY VISIT.

FOR MORE INFORMATION CALL ☎ 452-4674.

presidentského mandátu; je si totiž jist tím, že bude filipinským lidem zvolen na dalších šest let. Nezvolí-li si jej filipinský lid, vláda má prý dostatečné prostředky pro náležitou úpravu výsledku voleb.

New York. — Matka Terezie z Kalkuty, nyní 75 letá, se 18. prosince v newyorské nemocnici sv. Vincence na Manhattanu podrobila operaci, při které jí byl z levého oka odstraněn katarakt. Operaci pravého oka se chce podrobit později.

Sotva byla z nemocnice propuštěna, zavolala newyorského starostu Kocha a arcibiskupa, s nimiž se dohodla, že založí v New Yorku domov pro nemocné AIDS pacienty, aby mohli zemřít důstojně a ve vědomí, že nejsou opuštěni.

Londýn. — Terry Waite, zvláštní posel a vyjednavac arcibiskupa z Canterbury na Blízký východ se 21. prosince vrátil do Bejrútu, aby pokračoval ve svých jednáních s teroristy muslimské svaté války Jihad, kteří dosud stále drží v zajetí nejméně čtyři Američany. Rovněž se bude snažit setkat se s teroristy, kteří drží čtyři Francouze, jednoho Angličana a jednoho Itala. Pátý zajatý Američan, diplomat William Buckley, byl prý - podle prohlášení teroristů Jihad - už zabit; jeho mrtvola však nebyla nalezena. Neví se, kde je držen šestý Američan, Peter Kilburn, knihovnik Americké univerzity v Bejrútu, který zmizel beze stopy už před rokem 3. prosince 1984.

Paříž. — Francie má od r. 1981 socialistickou vládu; prezident Mitterrand bude zastávat své funkce ještě další dva roky. Jednou z charakteristik ekonomické politiky této vlády bylo znárodnění 38 bank a devíti obrovských průmyslových podniků. Za 4 roky socialistické vlády francouzská ekonomie činila jen nepatrné pokroky, téměř stagnovala, a mnozí Francouzi z toho obviňují vládní politiku a touží proto opět po změně vlády. V r. 1984 vzrostl hrubý národní důchod Francie sotva o jedno procento a v r. 1985 situace není o mnoho lepší. Protože produktivita řady podniků se zlepšila, dělnické platy vzrůstaly jen umírněně a dělníci nestávkovali, výdělky podniků často stouply. Úroková míra však zůstala vysoká, prý kvůli příliš vysokému schodku národního rozpočtu. Nové byty se nestavěly. Nezaměstnaných bylo více než 11 %, inflace byla snížena na 5 %. Kvůli

nezaměstnanosti a inflaci se kupní schopnost francouzských spotřebitelů snížila. Velké jednotkové obchody čekají letos zvýšení svého čistého příjmu o 5 až 10 %; inflace však způsobila, že jejich skutečné příjmy budou nízké. Jako ukázkou své úspěšné ekonomické politiky socialisté vyzdvihují případ pěti největších znárodněných průmyslových podniků; tyto podniky budou letos vykazovat celkový zisk 629 milionů dolarů, zatímco v r. 1982, kdy ještě byly v soukromých rukou, tytéž podniky měly celkové ztráty 673 milionů dolarů. Vláda jim poskytla výpomoc ve výši 5 bilionů dolarů, čímž bylo možno provést jejich modernizaci, takže jejich výrobky se pak staly schopnými soutěžit na zahraničních trzích. Investice do těchto podniků byly po jejich znárodnění dvacetkrát vyšší než byly za celou dobu 20 let předtím. Závěrem francouzští socialisté říkají: Čtyři roky jejich vlády byly v ekonomii přechodnou dobou. Jejich ekonomická politika však byla správná, což se prý ukáže nyní, kdy francouzská ekonomie se začne vzmaňat. - Dne 16. března 1986 se ve Francii budou konat všeobecné volby do parlamentu, nikoliv tedy presidentské. Čeká se, že při nich tentokrát zvítězí pravicová opozice, která tvrdí, že ekonomická politika socialistické vlády způsobila francouzské ekonomii naopak obrovské škody, a že tedy je čas ke změně režimu. Francouzské sdělovací prostředky jsou právě plné různých debat a kritik či obhajob v oboru národního hospodářství. Mluví pravice slibují odnárodnění či zesoukromění podniků, znárodněných socialistickou vládou; slibují dokonce odnárodnění i obrovských podniků, znárodněných už hned po konci druhé světové války. Jde zejména o automobilové podniky Renault, o leteckou společnost Air France a o banku Crédit Lyonnais. Říkají, že se ukázalo, že znárodněné podniky jsou ekonomicky neúčinné, a že jejich vedoucí personál, jmenovaný vládou hlavně kvůli politické příslušnosti je často neschopný. Toto odnárodnění se prý však bude

provádět jen zvolna a postupně, aby nedošlo k vážným ekonomickým otřesům. Kromě toho se navrhuje různé zákonné kroky pro omezení vládních zásahů do podnikání a do ekonomie vůbec. Národní rada francouzských podnikatelů navrhuje např. tyto změny: 1) Utvořit vhodné podmínky pro zvýšení zahraničního obchodu. 2) Povzbudit produktivní investice a zvýšit schopnost soutěže francouzských výrobků v cizině. 3) Zvýšit investice na bádní, na teoretické studium ekonomického rozvoje a na školení odborných sil. 4) Vrátit podnikání ohebnost a pohyblivost tím, že se omezí vládní zásahy do ekonomie. - Socialisté však ze své strany varují francouzské voliče, že dostane-li se opět pravice k moci, ekonomický stav země se opět zhorší. Zvýšení produkce a prodeje prý nutně povede ke zvýšení inflace a platů, což pak bude mít za následek snížení výdělků podniků a nakonec snížení kupní schopnosti obyvatelstva. Naopak zůstanou-li socialisté ještě u moci, pokračování jejich ekonomické politiky, která je jedine správná, přinese znárodněným podnikům vyšší zisk a obyvatelstvu zvýšení jeho kupní schopnosti a životní úrovně. Prostě, v národohospodářství dosud nikdo nenanšel ideální řešení, jak zajistit klidný a plynulý rozvoj všech hospodářských odvětví najednou, ačkoliv na katolické universitě v belgické Lovani nám už v polovině padesátých let v přednáškách politické ekonomie páni profesori tvrdili, že jednou bude dosaženo rovnováhy tím, když v cyklu hospodářské prosperity se stát nebude do ničeho plést a vláda bude jen šetřit z vybraných daní, aby měla investiční kapitál na cykl. hospodářské stagnace.

A jakmile se začne v některém odvětví projevovat zpomalení hospodářské aktivity - na př. ve stavebnictví - v tom má „vyrukovat“ městská, okresní, státní, federální či centrální vláda s ušetřeným kapitálem ze sedmi či osmi tučných let a dělat investice: stavět nové školy, silnice, vládní budovy atd. Když se pak znovu vrátí

cykl hospodářské prosperity, vláda má začít opět šetřit a nestavět nic, aby zbytečně nepůsobila poptávku po materiálu a tím nezvyšovala jeho ceny. V teorii to vypadalo sice docela dobře, ale ekonomická realita je zřejmě daleko složitější. Svobodné podnikání však i v poválečné NSR dokázalo své schopnosti, zatímco komunistické „národní“ hospodářství stále dokazuje svou neschopnost.

Washington. — Honduraská policie zadržela auto, přejíždějící přes hranice z Nikaragvy, v němž bylo nalezeno 450 liber střeliva a jiných vojenských potřeb, určených pro marxistické rebely v Salvadoru. V autě byly také převáženy dopisy salvadorským guerilům z Kuby a ze Sovětského svazu, jakož i US dolary v obnosu 27,400. Má se za to, že stovky podobných aut mohly uniknout pozornosti honduraské pohraniční policie v minulosti. Mluvíci US státního departmentu řekl, že tento incident je jasným důkazem toho, že sandinistická Nikaragva posílala zbraně salvadorským guerilům, ačkoliv tvrdila opak na mezinárodním soudě v Haagu. Ovšem, i páni soudci věděli, že Nikaragva nestoudně lže a proto si USA právem přisuzují oprávnění pomáhat rebely proti sandinistické vládě Nikaragvy.

Londýn. — „Amnesty International“ a jiné organizace hájící lidská práva, učinily apel na vládu Papuánska na Nové Guiney, aby ustala s nucenými deportacemi uprchlíků z indonéské západní části tohoto ostrova, protože deportovaní jsou po návratu trýznění, bez soudu vězněni a posléze vražděni. V uprchlických táborech v Papuánsku žije na 13 tisíc uprchlíků z indonéské západní Nové Guiney. Tito lidé buď byli členy hnutí za nezávislost tohoto území anebo s tímto hnutím sympatizovali.

Montreal. — Nově zvolený předseda vlády Quebecu, liberál Robert Bourassa nastoupil 12.

prosince 1985 svou funkci premiéra a oznámil novinářům jména svých ministrů ve vládě, kterou sestavil. Vytkl jí za cíl ekonomickou politiku, příznivě nakloněnou soukromému podnikání. I on prý chce převést Quebec do „nové éry“, v níž se klade všude důraz na osobní odpovědnost soukromého podnikání a na zmenšení vládních zásahů do hospodářských iniciativ, které se ukázaly být ve všech socialistických a komunistických zemích tak škodlivé a málo produktivní. Premiér Barassa si proto dal za úkol hospodařit v provincii Quebec jako se hopodari v každém prosperujícím soukromém podniku. Vytvořil ovšem pro tento přechod hned i nové ministerstvo na „odregulování“ quebeckého hospodářství. Svěřil je ministru - odborníkovi, který se jmenuje Pierre Fortier a nový ministr spravedlnosti Herbert Marx dostal za úkol zjednodušení předpisů v podnikání a v obchodě. V ničem však se nemá zbytečně spěchat, aby se předešlo novým chybám, a pro některé zezatčené podniky se budou hledat schopní kupci, aby z nich vytvořili soukromé akciové společnosti, aby se v nich výkonněji vyrábělo a pracovalo. Z toho si premiér Bourassa slibuje menší státní výdaje, zmenšení státního rozpočtu a dokonce možná i zmenšení daní. Bourassa svěřil důležitá místa ve své vládě také čtyřem ženám: Therése Lavoie - Roux má na starost zdravotnictví, sociální péči a rodinnou politiku, Louise Robic má odpovědnost za imigraci a kulturní společnost, Lise Bacon je místopředsedkyní vlády a ministryní kultury a Monique Gagnon - Tremblay dostala za úkol dbát na rovnoprávnost žen v rodině, ve společnosti, před soudy a v zaměstnání. - Od 13. prosince začal premiér Bourassa už také vyjednávat s předsedou federální vlády Brianem Mulroneym o podmínkách přístupu ke kanadské ústavě, kterou ostatních devět kanadských provincií podepsalo už v roce 1982. Má se zato, že jednání se protáhnou celé dva roky, ale v parlamentě v Quebec už opět visí kanadská vlajka vedle vlajky provincie s francouzskou fílí.

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

**PŘÍJEMNÉ SVIATKY
VŠETKÝM ČECHOM A SLOVÁKOM
DOBREJ VÖLE**

praje

DR. JURAJ PODZÁMSKÝ

SPORT

se umístil jeho krajan Ernst Vettori před Kanadánem Stevem Collinsen.

Jízda na saních

Československá reprezentantka Marie Jasencáková se umístila na druhém místě v závodech na jednomístních saních, které se pořádaly v rámci Světového poháru sánkařů v jugoslávském Sarajevu. Vítězkou se stala Italka Maria Luise Rainerová, jako třetí skončila Rakušanka Annelied Gollnerová.

Lehká atletika

Olympijský výbor Spojených států jmenoval nejlepšími lehkými atlety roku trojskokana Willichho Bankse a běžkyni Mary Deckerovou Slaneyovou. Oba letos vytvořili ve svých disciplínách světové rekordy.

NHL

V profesionální kanadsko-americké Národní hokejové lize bylo 15.XII.85 sehráno šest zápasů. Petr Šťastný vsílil v dresu klubu Quebec Nordiques svůj osmnáctý gól sezóny, avšak jeho tým podlehl celku Buffalo Sabres 3:6. Nejlepším hráčem utkání byl se čtyřmi brankami buffalský útočník Lindy Ruff. V dalších střetnutích Pittsburgh Penguins porazili New York Rangers 5:2, St. Louis Blues zvítězili díky gólu Roba Ranage jednu vteřinu před koncem utkání nad New Jersey Devils 3:2, obránce klubu Vancouver Canucks Richard Lanz, pocházející z Československa, dosáhl své šesté branky sezóny a jedné nahrávky, avšak jeho tým podlehl klubu Edmonton Oilers 3:5, Winnipeg Jets remizoval s Toronto Maple Leafs 3:3 a Chicago Black Hawks zvítězili nad Detroit Red Wings 6:4.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRAŇICÍ

Věrný přítel Čs. svobodných sportovců v zahraničí, Josef Josten z Anglie náhle zemřel; bude však stále žít v našich srdcích. Čest jeho památce!

Do nového roku!
Svaz Čs. svobodných sportov-

STARÉ ČESKÉ KNIHY
z předválečné doby
prodává a kupuje
James West
2410 Shamrock Str.
San Diego, CA 92105

Plavání

Východoněmecký plavec Dirk Richter vytvořil na Evropském poháru v Holandsku světový rekord v závodě na 100 m znak v pětadvacetimetrovém bazénu. Richter dosáhl času 54 celých 2 desetiny vteřiny. Československý reprezentant Marcel Géry zvítězil v závodě na 100 m motýlek v čase 54 celých 23 setin vteřiny. Josef Hladký se umístil na pátém místě v individuálním polohovém na 400 m. Po roční pauze nastoupil k mezinárodním závodům

sovětský reprezentant Vladimír Salnikov, který zvítězil v závodech na 400 a 1500 metrů volný způsob.

Tenis

Bulharská tenistka Manuela Maleevová se stala vítězkou mezinárodního turnaje Pan Pacific Open v japonském Tokiu, když ve finále porazila Američanku Bonnie Gadusekovou 7:6, 3:6, 7:5. Československá reprezentantka Helena Suková a Západní Němka Claudia Kohdeová - Kil-

shová zvítězily ve finále čtyřhry nad Holanďankou Marcellou Meskerovou a Australankou Elizabeth Smylicovou 6:0, 6:4.

Obří slalom

Švédský lyžař Ingemar Stenmark dosáhl po jedenácti měsících nevýrazných výsledků rekordního osmdesátého vítězství v závodě Světového poháru lyžařů. Devětadvacetiletý Stenmark, který triumfoval v obřím slalomu v La Villa v Itálii, označil toto vítězství za největší ve své kariéře, protože - jak se

vyjádřil - ho již každý považoval za vyřazeného. Ve slalomu žen v rámci Světového poháru zvítězila ve švýcarském Savogninu domácí reprezentantka Erika Hessová.

Skoky na lyžích

Svou sezónu již zahájili také skokani na lyžích. V závodě ve skocích ze 70 m můstku, který se pořádá v rámci Světového poháru skokanů v Lake Placid zvítězil skokem v délce 87 a půl metru Rakušan Franz Neulandtner. Na druhém místě

Vzpomínka na ředaktora Josefa Jostena „věrného vlastence a statečného bojovníka“

Znel neuvěřitelné telefonát, že v pátek 29. listopadu - náhle zemřel redaktor Josef Josten. Vždyť ještě před týdnem byl organizátorem a duší úspěšného pracovního banketu ve sněmovně Lordů, kde se sešlo 70 významných osobností: členové obou sněmoven, představitelé politického, kulturního i vojenského života Velké Británie, spolu se zástupci mnoha ujařmených národů. Sešli se, aby se povzudili k další práci pro nespravedlivě stíhané v Československu a jiných zemích za Železnou oponou. Uplynulo už 6 let, co byl založen „Britský VONS“, komitét, který by pokračoval v práci čs. VONSu, když jeho členové byli pronásledováni, žalárováni a hrozilo jejich umlčení, zvláště těch, kdo podepsali Chartu 77. Komitét si vzal za úkol: informovat svobodný svět o přecínech komunistické diktatury, zastávat se nespravedlivě stíhaných a všemožně je podporovat. Při té příležitosti upozornil zesnulý na případ Jaroslava Javorského - jako jeden konkrétní případ nutné pomoci.

Je těžko v několika řádcích vyčíst, nadto zhodnotit usilovnou odbojovou práci 37 roků - a to pomijím období II. světové války, kdy jako mladý novinář - po mnichovské tragedii - opustil vlast /přes Maďarsko, Jugoslávii, Střední východ, Francii do Anglie/, aby připomněl západnímu světu velké bezpráví nacistické okupace. Bojoval zhrani i perem a rozhlasem za nabytí svobody pro svou vlast.

V r. 1945 se vrátil domů, ale - poněvadž v posledním válečném roce sloužil u vrchního spojeneckého velitelství a tak poznal Sověty a jejich cíle - upozorňoval na hrozící nebezpečí nově nabyté demokracii, jemuž se však naše národy nevyhnuly - a tak po komunistickém puči v r. 1948 musil opustit vlast /jako spolupracovník Jana Masaryka/. Jeho ženě Patricii, britské občance se podařilo odjet letadlem, zatímco on - podle vlastního svědectví: „se plížil přes hraniční hřebeny, za mlhavé noci - za hranice do II. exilu.“

Tak začal jeho druhý exil. A typicky pro něho - ihned se dal do práce. Do roka napsal knihu „Oh, my Country!“ /která, po dalším roce vyšla v českém překladu pod názvem „Československo žaluje...“/, v níž podrobně vylíčil proradnou cestu komunistů k moci. Od té doby nepřestal burcovat

svobodný Západ, aby se nedočkal stejně smutného osudu. 25 let vydával týdenní české /Čechoslovák/ a anglické /F.C.I./ zpravodajství. Vydal také Kozákovu studii o tom, jak možno zneužít parlamentní demokracie k uchvácení moci. Právě jde do světa další vydání Kozákovy studie pod anglickým názvem: „Without a shot being fired!“ Není divu, že byl proto na listině těch, kteří měli být likvidováni komunistickou tajnou policií /jak mu to potvrdil autor knihy „Špión, který vypovídá“ Josef Frohik/.

A přišel rok 1968 - invaze a okupace naší vlasti sovětskými vojsky. Josten znovu reagoval: vydal bohatě ilustrovanou a dokumentovanou knihu: „Anno humanitatis“, v níž vylíčil hrubé násilí spáchané na našich národech. Napsal: „Mohou lidé svobodného světa vůbec pochopit pravý dosah dnešní československé tragedie - již po třetí svého druhu v poměrně krátkém časovém rozpětí?“ Doufal, že kniha a výstava za tím účelem uspořádaná pomůže vyburcovat svobodný svět.

Je a zůstane nespornou zásluhou red. Jostena, že si Západ bude vědom rudého nebezpečí, že budou vždy ve svobodném světě oddáni bojovníci za právo, svobodu a demokracii: jako jsou Baronka Cox, Sir Bernard Braine, Sir John Biggs-Davison, Winston Churchill jr. M.P. a stovky dalších sdružených v britském VONSu. Ponesou dál - jako i my exulanti s nimi - pochodeň boje za svobodu a pravou demokracii pro Československo, a tak odkaz, za nějž red. Josten bojoval - půjde dál...

Polská vláda v exilu počtila red. Jostena pro jeho zásluhy v tomto ohledu vyznamenáním „Polonia Restituta“. Britské společenství mu v lednu 1985 udělilo řád M.B.E. /člena britského imperia/, které je - zvláště pro jeho ženu Patricii, naši věci velmi oddané - velkým zadostiučiněním.

Ve své knize o únorovém puči z r. 1948 Josten napsal: „Minulá válka nás naučila, že kolektivní bezpečnost je nedělitelná: bezpečnost pro každého, nebo pro nikoho. Tak je nedělitelný i mír. A dokud není zákona a míru pro nešťastný československý lid - nemůže žít v míru nikdo...“

O tento spravedlivý mír usiloval a celá léta bojoval. Je na nás, aby v těchto snahách bylo pokračováno i v budoucnu. Tak bude nejlip uctěna památka na tohoto statečného bojovníka za lidská práva a svobodu naší vlasti.

J.Lang S.J.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši navštěvu se těší.
MARY & STANLEY DYNIA

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

ců v zahraničí přeje svým členům a přátelům vše nejlepší do nového roku 1986!

Zamysleme se proto na chvíli nad začátky Svazu a připomeňme si právě příčiny jeho vzniku a založení. Náš cíl cesty a naše úsilí bylo a jsou dosud jasné... Pevná důvěra v konečné vítězství našich pravých národních tradic, svobody naší čs. vlasti a svobodného, politicky nezneužívaného sportu. Právem proto věříme, že naši svobodní sportovci v zahraničí, a ti o nutnosti svobody přesvědčení doma, budou vždy mezi těmi, kteří nepřestanou v boji proti násilí, kterým byly oba národy Československa zbaveny vlastního rozhodování a důstojnosti.

Bud'te nám proto nápomocni i během celého nového roku a nezapomínejte na to!

*

Před rokem zemřel v Clevelandu Antonín Kalina. Byl výkonným sportovcem a redaktorem. Vydal známou knihu „Čtvrt století českého sportu“. Byl místopředsedou pražské Slavie a tiskovým redaktorem čs. kanceláře na Olympijských hrách v roce 1932 v Los Angeles. Sportovní odborník na slovo vzatý; znal se dobře s Láďou Průdkem a Láďou Bromem.

*

The Annual Ball of Czech and Slovaks in Cleveland will take place on March 8, 1986 in the Grand Ballroom of Stouffer's Inn-on-the-Square. Dancing to the music of the Royal Kings Orchestra. Applications for debutantes now being accepted by br. Paul Loyd, 221 Starlight Drive, Seven Hills, Ohio 44131 (phone 524-3331). Applications for scholarships available at 3696 Rocky River Drive, Cleveland, Ohio 44111 (phone 671-6525).

For tickets and further information, contact br. Zdenek Pražák, 221-7348.

zp

UPOZORNĚNÍ ZÁJEMCŮM O 2. SVAZEK PEJSKAROVA DÍLA „POSLEDNÍ POCTA“

Vážení přátelé,
přátelsky Vás zdravím a podávám zprávu o stavu 2. svazku památníku Poslední pocta.

Kniha měla vyjít podle smlouvy uzavřené s nakladatelstvím Konfrontace v prosinci minulého roku. Redakčně byla včas připravena, ale nastaly překážky technického důvodu, už také proto, že sazečka je ve Vidni, ilustrátor v Ženevě, nakladatelství v Curychu a autor v Kalifornii. Tak objemné a rozsáhlé dílo vyžaduje všestrannou péči.

Nejděší zdržení bylo způsobeno korekturami, opravami. Hodně práce si vyžádal rejstřík jmen, který je pro oba svazky. Když už všecko bylo dokončeno, nastaly potíže s tiskárnou, která přednostně vyřídila předvánoční zakázky svých stálých zákazníků.

Přesto, že nakladatelství Konfrontace mělo snahu vydat 2. svazek Poslední pocty ještě před vánocemi, aby se dostala na vánoční knižní trh, nemám dosud potvrzení, že se tak stalo.

Vám a mně nezbývá jiného než trpělivě čekat, že kniha vyjde již v brzké době. Moc mně potěšil velký počet reklamací a dotazů, které dostávám denně od krajanů, kteří mají 1. svazek. Několik objednávek došlo na více kusů exemplářů, takže není vyloučeno, že budeme muset vydat 2. vydání.

V případě, že byste si přáli mít můj autorský podpis a dosud jste o podpis nežádali, máte možnost se ještě přihlásit.

Zásilka 2. svazku má být do Fallbrook dopravena lodí /35 beden, každá po 35 exemplářích/. Bude to v únoru – březnu?

Přátelsky Vás pozdravuji
Jožka Pejskar

Ota Hora

Náhlé úmrtí Josefa Jostena v Anglii, neúnavného bojovníka za svobodu národa a lidská práva

Po návratu z dovolené dne 10. prosince jsem si z nashromážděné korespondence přečetl především dopis red. Josefa Jostena ze dne 17.11.1985, jehož obsah svědčí o jeho nesmírné pracovitosti a také přepracovanosti. „Zápasím o každou minutu“ píše v dopise. „Ve čtvrtek 21. listopadu mám ve sněmovně lordů slavnostní večeri a schůzku CDUP (výbor na obranu nespravedlivě pronásledovaných, organizace, kterou před 6 lety red. Josten založil). Jsem na to prakticky sám od grafické práce po návrhy na projevy vysokých řečníků (tak např. Sir B. Braine, M.P., promluvil o porobených národech a nutnosti sebeurčení, Lord Avebury připomněl anglo-francouzskou mnichovskou zradu na Československu aj.)

Psal jsem také prezidentu Reaganovi k „summitu“, protože jsem členem jeho „Presidential Task Force“ (jako gen. Ferjenčík), a také členem washingtonského „Senate Club“, takže se mohu kdykoliv účastnit senátních schůzí na rezervovaných místech pro politické exulanty...Paku budu na jaře 1986 v Americe. Chystám se také do Kanady...“ To není vše. V závěru dopisu J. Josten radostně oznamuje, že „...vyjde 16. vydání naší publikace Without a shot being fired. Vyjde to proto, že co se stalo u nás, vystrkuje špinavé ruce zde v Anglii a publikace je proto nutná.“ I v tomto posledním dopise je ukázkou Jostenovy úžasné energie, iniciativy, akce a plánů a životního elánu!

Za dva dny nato, v pátek 13. prosince, dostávám dva dopisy, od jeho ženy Pat a od Sir Bernarda Braine, M.P., presidenta CDUP, datované 4. prosince. Oba mi oznamovali náhlou smrt Josefa Jostena, M.B.E. Sir Braine o něm mj. napsal, že „... Jostenova náhlá smrt otřásla nejen velkým kruhem přátel v Anglii, ale i v celém svobodném světě. V naší době není jediného muže, který pracoval s takovou oddaností po tak dlouhou dobu za svobodu a lidská práva. Jeho boj začal bojem proti tyranii v milovaném Československu a později se rozšířil na celý svět. Stal se vůdčím bojovníkem proti útisku kdekoliv se vyskytl...“

Josef Josten od roku 1948 - kdy po komunistickém puči uprchl z Československa a

usadil se trvale v Anglii - se cele věnoval boji za svobodu Československa a s úspěchem burcoval celý svobodný svět proti nebezpečí světového komunismu. Komunisté ho nenáviděli, a proto několikrát ukládali o jeho život. 37 let jeho činnosti v čs. exilu mělo by být vyličen v knize, protože jeho práce, obětavost, statečnost a úspěchy měly by být vzorem pro generace budoucí. Jeho ztrata pro čs. exil bude těžko nahraditelná! Paní Jostenová přislíbila, že o jeho práci a úspěších bude vydáno souborné dílo. Proto zde připomínám aspoň některá fakta.

Josef Josten je autor první knihy o čs. únorové tragedii - „Oh, My Country“ (1949), která vyšla též v českém a holandském vydání; je autorem knihy o událostech r. 1968 „Unarmed Combat“, světový ohlas měla kniha „Without a shot being fired“, vydaná v deseti jazycích a asi v 31 vydáních. Josten přispěl do mnoha mezinárodních sborníků články a kapitolami, a byl zařazen do mezinárodních „Who's Who“; v době 2. světové války byl redaktorem vojenského deníku v Anglii a vojenského rozhlasu BBC z Londýna. Byl redaktorem 30 ročníků zpravodajství FCI a 17 ročníků „Čechoslovák v zahraničí“, t.j. od r. 1948. Z jeho čs. zpravodajství se svět poprvé dozvěděl, že Sovětský svaz má atomovou bombu. Na jaře 1985 byl Josef Josten vyznamenán britským řádem M.B.E. - za celoživotní práci politického novináře a autora - britskou panovnicí; snad jediný Čechoslovák, kterému se dostalo této pocty.

V Josefu Jostenovi nám odešel jeden z nejpilnějších, nejobětavějších a nejúspěšnějších exulantů v boji proti komunizaci světa. Padl jako hrdina v plné práci a oddanosti pro čs. exil a domov. - Nesmírnou oporu měl ve své paní Pat, která, ač Angličanka, naučila se dobře česky a stála po jeho boku v dobách zlých i dobrých.

Paní Pat Jostenové a jejich synu Martinovi a celé rodině vyslovujeme hlubokou soustrast nad ztrátou vzorného exulanta a bojovníka a děkujeme za jejich věrnost a podporu idejím, pro něž žil a bojoval.

Milý Pepo, s Tebou se loučíme s vírou, že na Tvé veliké dílo pro národ a exil nezapomeneme, bude nám vždy vzorem a v Tvém nedokončeném díle budeme pokračovat.

Buy U.S.
Savings Bonds

Josef Josten 23.3.1913 - 20.11.1985

Vladimír Skutina

na pohřbu

J. Jostena v Londýně 9.12.

Na kytici červenobílých karafiátů pod rakví Josefa Jostena je stuha v československých, ale i v britských státních barvách, a na ní kredo českého krále Jana Lucemburského: „Sloužím!“ - „Ich dien!“ Je v tom kredo na bílocerVENOMODRÉ stuze víc než symbol. Je v něm posláni a odkaz, který nám tu Josef Josten zanechal. Josef Josten zasvětil celý svůj život neúnavnému boji za svobodu své malé země uprostřed Evropy, odkud vyšel a již trpělivě a cílevědomě sloužil až do posledního dechu.

Řekne-li se o někom, že zasvětil svůj život svobodě Československa, pak to bez výhrad a na jednom z čelných míst platí o Josefu Jostenovi. Před válkou začínal v Peroutkových Lidových novinách jako žurnalista. Po vypuknutí války v r. 1939 odešel na Západ, kde ihned vstoupil do tvořící se československé západní armády. Od r. 1944 působil jako reportér v rozhlasové stanici britské armády, která se pak stala zárodkem slavného Radia Luxemburg.

V r. 1947 přešel do služeb ministerstva zahraničních věcí a pracoval v sekretariátu ministra Jana Masaryka. Po únorovém puči 1948 se mu podařilo spolu se svou anglickou manželkou Pat emigrovat do Velké Británie.

Ihned po příchodu do exilu založil Josef Josten tiskovou agenturu Free Czechoslovak Information a plných devatenáct let vydával náš první exilní týdeník Čechoslovák.

Ještě roku 1949 mu vyšla kniha o komunistickém puči „Oh, my Country“, která pak ještě téhož roku vyšla česky pod názvem „Československo žaluje“.

Tiskl informativní brožury, pořádal výstavy protikomunistické diktatury, jako nikdo

(Dokončení na str. 15)

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI

Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779

(v centru, za rohem obchodního domu Herzmanský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.

v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky z Československa zdarma.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

VZAMYSLÉNÍ NAD ZMĚNOU KALENÁRNÍHO LETOPOČTU

(akračování ze str. 1)

účastenství širšího a vyššího mimoosobního a nadosobního.

Náš vlastní život zaujímá buď jak buď jenom více méně krátkou vzdálenost mezi narozením a smrtí. Je vsazen do jistého časového období, do jisté dějinné situace, na jisté místo země, které jsme si sami nezvolili. Můžeme z něho zahlédnout celou perspektivu dosavadních lidských dějin, nebo dokonce pochopit jejich vnitřní souvislost? Můžeme prožít v svém jednotlivém životě vnitřní zkušenost těch, kteří žili a umřeli před námi?

Odpověď na tuto otázku není jednoduchá. Především je každý lidský život jedinečný a nenapodobitelný. I když jsou jednotlivé lidské existence z téže hmotné a do jisté míry z téže psychické látky, od staletí ke staletí, nelze je přirovnat k sériovým výrobkům, které vycházejí ze stejného stroje, jeden jako druhý. Nelze je přirovnat ani k živočichům, kteří jsou stejně utvářeni a chovají se stejným způsobem, jako se kdysi chovali jejich předkové. Lidské bytosti jsou především nadány pamětí zcela jiného druhu, nežli je paměť živočišná. Žije v ní nejenom hmotná zkušenost více méně nesouvislá, okamžik za okamžikem, bez vnitřní struktury, bez organického růstu.

Každý okamžik vnitřního lidského života v sobě zahrnuje okamžik předcházející, roste z něho a vytváří zkušenost, která není jenom mechanickým součtem: která je něčím víc a něčím jiným než ony dva okamžiky dohromady.

Tato zkušenost ovšem předpokládá u člověka ustavičné vnitřní úsilí, vědomou činnost. Jinak se jeho osobnost rozloží a rozpadne. Člověk nemůže být jen trpkým svědkem vlastního života, nemá-li ho jednou pojmut zavrat z čehosi záporného a nenapravitelně promarněného.

Každá lidská existence je nenahraditelná a nová, každá míří svým růstem k vlastnímu zrání a cíli; každá však traje nikoli jenom z vnitřní pyšné samoty, která by se brzy proměnila v prázdnotu duchovní, nýbrž z činného společenství s druhými. Zdrojem a poutem tohoto společenství je láska, základ autentické lidské osobnosti. Člověk roste ze sebe samého, ale jenom tehdy, je-li schopen přijímat od druhých, a je-li zároveň schopen druhým dávat. Kořeny této vzájemnosti sahají daleko, až k původu a cíli všeho života, až k Bohu.

Ani lidské dějiny nejsou jenom součtem času; okamžik se v nich nepřidává mechanicky k okamžiku, rok k roku, století ke století. Také celé lidské dějiny znamenají a uskutečňují jistý organický a vnitřní růst, spějí k jakémusi zrání. Každé dějinné období v sobě obsahuje símě a bohatství období předchozího. Tím však není řečeno, že to jde o naprostý a nezadržitelný „pokrok“; že co přijde později, je vždycky a po všech stránkách lepší, než co bylo předtím. Vzestup jistých kvalit a hodnot je v nich skoro vždycky doprovázen sestupem nebo ochabnutím jiných kvalit a hodnot. Někdy lze mluvit dokonce o všestranném a zřetelném úpadku, který však může být příležitostí a popudem nového vzepětí.

Buď jak buď, nelze klást na lidské dějiny měřítko mechanického pokroku, a zejména si nelze klást za zásluhu, že žijeme v tom nebo onom dějinném období. Nevolíme si místo a čas svého zrození. Tvoříme z látky, která nám byla dána.

Žádná filosofie dějin si nemůže činit nárok, že zachycuje jejich plnou zákonitost, že dovede vysvětlit zcela a beze zbytku jejich logiku, jejich smysl a cíl. Tajemství zůstane středem lidských dějin jako jednotlivé lidské existence. Každá filosofie, která se chce bez něho obejít nebo je popřít, si zahrazuje cestu k poznání bytí jen částečnému.

Žádná filosofie, tím méně žádná filosofie dějin, se nedá konstruovat bez intimního poznání vnitřního lidského vesmíru; lidská společnost není jenom mechanismus vztahů výroby a distribuce; lidské společenství je tvořeno především vztahy od svobodné lidské osoby k svobodné lidské osobě. A z této perspektivy nutno posuzovat i celé lidské dějiny.

XXXXXX

/Psáno před čtvrt stoletím v prosinci 1960 v Paříži. Vyšlo jako 28. svazek „Vigilie“, literární edice Křesťanské akademie v Římě L.P. 1965 ve sbírce Čepových radiových projevů „Domovu“ pod titulem: „Poutník na zemi.“/

Vladimír Dostál Vzpomínka na profesora Loma

V Praze zemřel 23. listopadu profesor doktor František Lom, vynikající vědec v oboru zemědělské ekonomie.

Pocházel z prosté selské rodiny v Janovicích nad Úhlavou a nikdy nezapřel svůj původ. Po celý svůj život byl velmi charakterním člověkem, klidného a věcného uvažování, který ani po převratné změně poměrů v únoru 1948 neztratil svou tvář a vědeckou odbornost.

Po dokončení vysokoškolského studia a praxi na církevních i jiných statcích doma a v Nancy ve Francii, Lom se zaměřil na pole vědy; pracoval v Zemědělském ústavu účetnicko-správovědném. V r. 1929 po dosažení doktorátu technických věd se stal vedoucím ústavu Zemědělské akademie pro zemědělskou ekonomiku a působil tam až do konce roku 1936. Již jeho disertační práce - „Vliv cen na zemědělskou ekonomiku a vývoj soustav hospodaření“ - určila směr jeho vědeckého působení. V r. 1935 se habilitoval na Vysoké škole zemědělské v Brně pro obor zemědělské ekonomiky; přednášel tento obor i na jiných vysokých školách a dočasně působil jako zástupce ředitele Jednotného svazu českých zemědělců. Od r. 1952 přednášel na fakultě potravinářské technologie v Praze.

František Lom byl vědec širokého rozhledu a záběru, avšak hlavní jeho činnost byla ve sféře zemědělské ekonomie. Na historickou půdu ho přivedlo badání v archívech panství, kde nashromáždil bohatý materiál o vývoji feudálního hospodaření a podnikání. Ve své práci - „Organisace zemědělského podniku před rokem 1848“ podal výstižný obraz feudálního podnikání v jeho závěrečném období. Výsledkem jeho studií historických je rovněž velká práce - „Soustavy hospodaření v zemědělství.“ Jako ekonom mohl dr. Lom při studiu vnitropodnikové organizace a činnosti feudálního a pak soukromo-kapitalistického zemědělského podniku

proniknout k vnitřním vztahům a odborně vyložit činnost a výsledky jednotlivých odvětví zemědělské výroby. Jeho vrcholné dílo - „Dějiny českého zemědělství“, obepínající stoleté období od pozdního feudalismu až do moderní doby, bohužel, zatím zůstává v rukopise. Dějinám zemědělství věnoval i poslední roky své činnosti v Komisi pro dějiny zemědělství a lesnictví při ČS. zemědělském muzeu, kde byl po dlouhá léta předsedou. Pro svá bádání a vědecké výsledky byl dr. Lom doma i v cizině pokládán za jednoho z tvůrců zemědělské ekonomiky na vědeckém zák-

ladě. Zatímco jeho blízký spolupracovník historik Kutnar, zemřelý před čtyřmi roky, vypsal politické a sociální dějiny selského stavu, profesor Lom je vyličil velmi záslužně z hlediska ekonomického. Měl jsem příležitost spolupracovat s ním po krátká tři léta a byla to pro mne krásná zkušenost být na blízku nadanému vědci a duševně hlubokému člověku.

Františkovi by bylo 85 let v únoru příštího roku. Až do poslední chvíle byl bystrý a vědecky činný. Necht' jeho rodina přijme z exilu projev naší upřímné soustrasti.

* SPERO DUM SPIRO *

POŽEHNANÝ A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK
preje všem krajanům v USA,
všude po světě a taky doma v Československu:
DR. KAREL METODĚJ KLÍMA, P.E., C.E.M.,
spolu s jmenovci rodu Klímů,
nyní žijících v USA na svobodě a v míru.

* Zdravíme Svatého Otce Jana Pavla II.,
kardinála Jozefa Tomka, biskupa Jaroslava
Škarvadu, biskupa Dominika Hrušovského
v Římě, a kardinála Františka Tomáška
v Praze v Československu. *

Děkujeme Vám za oslavení 1.100. výročí smrti svatého
Metoděje a věřícím doma za důkaz z neděle 7. července 1985
že „Velehrad víry“ rozkvétá vždy znovu.
„Připravte cestu Páně, vyrovnajte jeho stezky - a každý tvor
uzří Boží spásu“ /Izaiaš/.

* * * * *

“ENERGY SECURITY FOR PEACE AND PROSPERITY” -
ARGONNE NATIONAL LABORATORY, ILL. 60439
CONTACT US FOR FREE ENERGY CONSERVATION
CONSULTATION. CALL: (312) 972-2284 - US DOE.

Our 102nd Year

**SECOND
FEDERAL
SAVINGS**

Member of
Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60646
PHONE: 442-5700

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

CAPITAL CITY CZECH CHORALIERS
LINCOLN, NE.
2nd Album release
Beautiful Czech & Moravian
Folk Songs

L.P. Record \$7.50 post paid
8 track tape \$6.50 post paid
(special)

Order from: Larry L. Vilda
1924 Perkins Blvd.
Lincoln, NE. 68502

Osmdesátiny Aloise Čížka

Pozn. redakce: Našemu jubilatovi, panu A. Čížkovi jsme do Francie k jeho štedrovečerním 80. narozeninám už poslali blahopřejný pozdrav ve vánočním čísle (51.-52. 21. prosince 1985, str. 9), avšak kalifornský spolupracovník redaktor Jožka Pejskar nám poslal svoji gratulaci, kterou také rádi uveřejňujeme. Klade totiž důraz na Čížkův talent vtípu a humoru, jimž ve svém „Bičí“ sledhá komunismus a bolševiky.

A dnes, kdy stojí za všemi satelitními režimy velká sovětská vojenská moc, komunisté nemají prozatím už z ničeho jiného strach než z humoru. Vědí totiž, že v případě neúrody a špatného zemědělského hospodaření jim USA vždycky obilí prodají i na úvěr, aby jim jejich poddani nezemřeli hladem. Avšak z humoru, který lidi zbavuje strachu, mají přímo hrůzu. Už dávno jsme přesvědčeni o tom, že humorné songy Karla Kryla o komunistických „výdobytcích“, „Gottwaldových dětech“, o odané lásce traktoristy z JZD k

jeho družstevnímu traktoru, který mu je milejší než dívka, který mu je milejší než dívka jeho snů atd., jsou daleko účinnější zbraní proti komunismu než nějaký fakty podepřený politický traktát, či román, který si přečte jen malá hrstka trpělivých a zvidavých čtenářů. Krátké, štiplavé vtípy si lidé doma i na Západě rádi přečtou, výstižným a libivým songům na zabeđenost a brutalitu příslušníků StB se naučí i z paměti, a krátké povídky o luxusním životě stranických mocipánů - vykořisťovatelů - bývalých závislých proletářů - jdou z ruky do ruky.

Tak, hodně zdraví, pane Aloisi, a jen houšť a pádněji

Vaším břitkým humorem do nich! Tím zbavujete i naše malodušné lidi strachu a pomáháte jim k větší svobodě!

Na Štedrý den, 24. prosince 1985 se v městě Gagny u Paříže dožil v kruhu své rodiny osmdesátiletý Alois Čížek, poslanec čs. strany nár. soc. v letech 1945-1948.

Narodil se v Praze na Letné a již od mládí byl politicky činný. Byl mluvčím pražských elektrikářů a nejmladším radním pražského magistrátu. Za okupace byl vězněn v nacistických žalářích. Širší československé veřejnosti se stal známým jako člen parlamentního bezpečnostního výboru. Na statečné Čížkovy projevy proti komunistickým zlořádům a totalitě se mnozí ze střední a starší generace jistě dobře pamatují. Nikoliv

omylem se dostal Lojza Čížek po komunistickém puči v únoru 1948 na černou listinu Gottwaldových odpůrců, určených k fyzické likvidaci. Zachránil se útekem do Západního Německa. Avšak trvale se usadil ve Francii, kde žije a působí dodnes. V lednu 1959 vydal první číslo satirického měsíčníku „Bičí“, aby vtípem a humorem šlehal komunisty. Humor Čížka nikdy neopustil a jen tak si lze vysvětlit jeho fyzickou a duševní svěžest.

V exilu byl členem Vedení československé strany národně socialistické, která se v roce 1984 vrátila ke svému původnímu názvu čs. strana národně sociální.

Československá strana národně sociální v exilu přeje svému přednímu spolupracovníku pevné zdraví a dobrou mysl do dalších let. TNS/ar

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

začátkem nového roku děkuje svým členům, členským a přidruženým organizacím, svým přátelům, krajauským organizacím a tisku za spolupráci v minulém roce, podporu a důvěru. Za dnešních světových poměrů i situace v Československu je třeba více než kdy jindy, abychom všichni společně pracovali jak na poli naší národní práce v Americe, tak v zájmu československého lidu, který ve staré vlasti prožívá údobí útlaku.

PŘEJEME VŠEM KRAJANŮM I NAŠIM
DRAHÝM DOMA

ŠTĚASTNÝ NOVÝ ROK
1986

Za předsednictvo:

Dr. LEOPOLD ROZBOŘIL, předseda
Ing. ŠTEFAN PAPÁNEK, místopředseda
Dr. VLASTISLAV CHALUPA, místopředseda
ANNA FALTUSOVÁ, místopředsedkyně
VLASTA VRÁZOVÁ, tajemnice
JAMES V. KRÁKORA, pokladník

2137 S. LOMBARD Ave., CICERO, ILLINOIS 60650

IMPORTER

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Vděčně upřímná vzpomínka

na mou drahou maminku, paní

ANTOINETTE KOCÁB
roz. Tallarovic
z Clevelandu, O.

Byla nám po celý život nejen pečlivě starostlivým domácím „hospodářem“ a strážcem rodinného krbu, ale všestranným tvůrcem naší hřejivé pohody křesťanského domova.

Maminko zlatá, i když jsi mne v tomto pozemském životě na Boží zavolání opustila, víš, že nejsi zapomenuta, ale že na Tebe s láskou a vděčností vzpomínám a pevně věřím na naše shledání.

V Clevelandu děkuji všem, kdo si na ni se mnou v tiché modlitbě vzpomenu.

JOE KOCÁB, syn.

1971
11. ledna
1986

Mým zakazníkům, přátelům a celé československé veřejnosti vše nejlepší v novém roce přeje

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO
3900 W. Cermak Road.
Phone 863-8700

RIVERSIDE
40 E. Burlington
Phone 442-8700

WESTERN SPRINGS
40 W. 47th Street
Phone 248-8900

CLARENDON HILLS
3318 S. Holmes
Phone 323-7300

NAPERVILLE
1001 South Washington St.
Phone 420-1001

WHEATON
310 E. Roosevelt Rd.
Phone 883-4800

ST. CHARLES
2800 E. Main St.
(North Ave.)
Phone 377-2100

4800 W. Cermak Road.
Phone 858-1970

„You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the western suburbs“

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokracování z min. čísla)

Maminčina nemoc - studia přerušena.

Jsou události, které přicházejí v životě lidském znenadání a usměřují jej natrvalo. Dávají nám pocit, a někdy i bolestně, že Bůh zůstává vždy první příčinou všeho dění a že první iniciativa v lidském životě patří vždy jemu. Jeho Prozřetelnost a Milost svobodné lidské rozhodnutí předchází a dávají se nám poznat v životních okolnostech.

Rok 1921 byl pro šestnáctiletého Štěpána Trochtu rokem těžké zkoušky. Maminka mu onemocněla velmi vážně na tuberkulózu. Jak zjistili později na rentgenu, celá levá polovina plic byla vyřazena. Jít do nemocnice, nebo do nějakého sanatoria, na to nebylo ani pomýšlení. Nebylo na to peněz. Štěpánovy studie stály mnoho, otce nebylo a dvě děti nezletilé. Anežka měla deset let a Josefovi bylo osm. Všechnu práci, doma i na poli, musela od smrti manžela zastat sama. Pracovala víc než bylo v jejích silách.

Nemoc byla vážná, ale i víra té ženy, která byla určena stát se matkou kněze, byla veliká. Vyprávěl později Štěpán Trochta: »Vzpomínám si, že maminka ležela na posteli a u té postele byl škopiček. V něm voda a ona do ní chrlila krev, a ta krev občas z ní šla proudem. Ona ale říkala: 'Děti, klekněte si a modlete se. Bůh má rád modlitbu dětí a jí vyslyší.' - Klečeli jsme u postele a vzlykali: 'Otče náš... Krátce na to maminka byla zaopatřena.«

Za starých dob se na valašských vesničkách a samotách léčilo vše bylinkami. Sbíraly se po lesích a loukách, sušily se, vařily se z nich odvary, nebo se přikládaly na rány. Ve vsi se vždycky našel někdo, kdo tomu rozuměl a poradil.

I maminka Trochtová se uzdravila takovým způsobem. Lépe řečeno, Bůh vyslyšel modlitby svých drahých a místo penicilinu a jiných moderních léků použil k tomu síly přírodní.

Pro Štěpána to ale znamenalo změnu dosavadního života. Rázem si uvědomil své povinnosti vůči matce, sourozencům a rodinnému majetku. Veselá a bezstarostná léta seminárních studií skončila. Štěpán zvažoval, začal pracovat na poli, sklídl obilí, vymlátil, oral, zasel obilí (oziminu), doma obsloužil krávy. Zastal dobře všechnu zemědělskou práci. Bylo mu šestnáct a půl, ale byl vysoký a silný; jako otec.

A potom, práce na poli se mu vždy líbila.

Možná i více než to všechno studování.

Pracovat na poli - nebo být knězem?

Když Štěpán Trochta skončil tu nejnужnější práci doma, pokusil se ale přesto, na přání matčino, ve studiích nějak pokračovat. Do semináře už bylo pozdě; a Štěpán měl i své důvody a výhrady k seminárnímu prostředí. Na pravidelnou školní návštěvu nebylo také pomýšlení. Nebylo na to peněz. Snad jako privatista? Donesl si nějaké knihy, ale na vážné studium nebyl čas a prostředí.

Zatím co se matka pomalu uzdravovala, Bůh poslal na mladého Štěpána další tvrdou zkoušku. Přinucen okolnostmi, začal uvažovat: mám vůbec povolání ku kněžskému stavu? Je to vůbec vůle Boží, abych se stal světským knězem?

Každé duchovní povolání je vystaveno podobným prověřovacím zkouškám. Štěpán se modlil a uvažoval. Stal se málomluvným, hleděl si polní práce. Na tázavé pohledy a škodolibé úsměvy svých přátel a vrstevníků, co máni dělat, nedával odpovědi. Uvědomoval si, že by rád byl knězem, že jeho životní cesta bude asi tato. Na druhé straně ale toužil po něčem odlišném než byl běžný typ kněze-úředníka, na nějž se soustřeďovala seminární výchova. Toužil být knězem, který by znamenal nějaký přínos pro obrácení širokých sociálních vrstev k opravdovému křesťanskému myšlení a jednání. K tomu ho nakláběla celá jeho dynamická osobnost. Cesty k tomu ale prozatím nenacházel.

Jak už to mívá ve zvyku, Bůh posvítil do temna Štěpánovy krize radou pana faráře: »No tak, Štěpáne, dělej prozatím něco užitečného zde ve farnosti! Jestli si tě Bůh vyvolí, buď jistý, že

ti ke kněžství cestu najde! Měj přece trochu víry!«

Stačí někdy málo, aby se člověk zvetil. Štěpán s pomocí Boží a porozuměním pana faráře, P. Malúše, našel opět svůj životní optimismus. Ten ale nyní už vědomě spočíval na víře v Boží pomoc.

Apoštolát ve vsi. Zakládá »Omladinu«.

Jako kdysi v semináři v Kroměříži, tak i nyní v rodné Francově Lhotě, začal sedmnáctiletý mladík, Štěpán Trochta, organizovat své vrstevníky.

Založil ve vsi církevní organizované hnutí »Sdružení katolické omladiny« (SKO). Bylo to hnutí založené roku 1907 Msgre Cyrilem Stojanem pro nábožensko kulturní povznesení vesnické, katolické, dospívající mládeže. Bylo založeno hlavně pro Moravu a odpovídalo českému »Sružení katolické mládeže« (SKM). Trochta vše vedl a byl duší vši činnosti.

Trochtův dům se opět večer naplňoval. Jako za časů jeho otce, scházeli se mladíci a děvčata, navštěvovala se divadla, výstupy, zpívalo se. Štěpán mluvil, poučoval, vše řídil. Využíval prakticky nastřádaných vědomostí z gymnázia. Často se sešlo tolik lidí, že nebylo místa na sezení a muselo se stát. Časem si našel pomocníky. Pomáhal mu některý kamarád ze studií, pan nadlesní, který uměl hrát na harmoniku, atd.

První vystoupení bylo u Šuláků, ve staré Reifeisence. Taková kulturní beseda. Recitovaly se básně z Erbenovy Kytice, Štěpán zpíval sóla, pak ještě jiné básně a výstupy, národní písně, atd. První divadlo Trochtou navštívené se jmenovalo Svatý Václav. On sám vše připravil. Kulisy maloval, navštěvoval, hrál sám hlavní roli. Byl opět ve svém živlu. Úspěch byl nečekaný.

Štěpán byl velmi oblíbený i u děvčat, které hrávaly divadla a recitovaly pod jeho vedením. Byl mladý, urostlý, vysoký a hezký, jak možno vidět ještě z jeho fotografií. Jeho úsměv byl podmaňující. Není divu, že leckteré mladé děvče si na něm očima pochutnávalo. Pan farář občas zažertoval: »Štěpáne, dej pozor, ať tě nesní!« - I toto patří dle Božího záměru do programu prověřovacích zkoušek duchovního povolání. Při těchto zkouškách ale Štěpán Trochta obstál s vyznamenáním.

V letech 1922-1923 stal se Štěpán Trochta nejdůležitější osobou mezi mladou generací svého rodiště. Měl v rukou dospívající mládež a dovedl to s ní lépe než sám pan farář. Všichni ho měli rádi a uznávali ho za svého vůdce. Ve spolupráci s panem farářem dával ale Štěpán své kulturní činnosti pastorační zaměření. »Správné myšlení a důsledné jednání« bylo heslem jeho snah.

Právě toto vyšší duchovní hledisko je pro celkové posouzení jeho dosavadní činnosti směrodatné. Laickým apoštolátem se Trochta připravoval na apoštolát kněžský a řeholní, k němuž ho Boží Prozřetelnost vedla, aniž si toho byl vědom. Jak víme ze zpráv jeho vrstevníků, po odjezdu Štěpánově do Itálie k salesiánům řada jeho kamarádů si zvolila duchovní stav jako on. Ovoce bylo dobré, tedy i strom byl dobrý.

(Pokračování příště)

POŽEHNANÝ
NOVÝ ROK 1986

přeje

Svec & Sons
FUNERAL HOME

6227 W. Cermak Rd., Berwyn, Il. 60402

Phone 424-2050

Lee Schaefer

A LAUGH A DAY

If negative emotions produce negative chemical changes in the body, perhaps positive emotions produce positive chemical changes. In the case of stress and fear, the excess adrenalin that is produced is obvious, but it has taken scientists many years to discover beta-endorphins, for example. Do chemical changes occur only on the downside? Or is it possible that love, hope, faith, and laughter have therapeutic value?

You've heard it said that an apple a day keeps the doctor away, and this has turned out to be true. A daily laugh can help keep illness away. The experience of Norman Cousins, former editor of the Saturday Review has focused attention on "human therapy." He combated ankylosing spondylitis with a diet of vitamin C and Marx brothers' movies. He found that 10 minutes of belly laughter had an anesthetic effect that gave him hours of pain-free sleep. Recovery came gradually, but completely.

Cousins, who now lectures at a medical school, maintains that a funny story is like "internal jogging". The resulting laughter speeds up the heart rate, breathing, and circulation, draws oxygen into the system, and gives a vigorous workout to abdominal and chest muscles. All of this combats excessive adrenalin. The exhilaration many runners feel may be due to an outpouring of endorphins. A surge of endorphins has been demonstrated in the plasma after acute exercise. But there may be more to laughter than mere exercise.

When laughter subsides, the pulse rate drops below normal, and the muscles relax. This calming effect can last as long as 45 minutes. It may not be a cure-all, but laughter is a great and inexpensive medicine.

Norman Cousins' movie, "The Anatomy of an Illness" has been shown at the "Healing Power of Laughter and Play" conference, October 18-20 at the Marriott O'Hare.

Call 312-398-2439 for information.

DOPORUČTE
Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

JOSEF JOSTEN
* 23.3.1913 - 20.11.1985

(Pokračování ze str. 11)

druhý rozuměl antipropagandě a uměl s ní mistrně zacházet, takže se není co divit, že jej tehdejší první tajemník a prezident Antonín Novotný vyhlásil za úhlavního nepřítele a přikázal, aby jej agenti přivezli do Prahy živého za každou cenu. Tento únos se nepodařil a Josef Josten naopak zintenzivnil svůj boj za obnovení lidských práv a za svobodu svého Československa.

Plných 37 let jako motor, který se nezastaví, jako perpetuum mobile, burcoval Josef Josten světové veřejné mínění, pokoušeje se někdy marně lidem na Západě vysvětlit, že svoboda je nedělitelná. Byl svobodný člověk a chtěl, aby na celém světě - a především v jeho vlasti žili lidé ve svobodě. Jako lidé.

Když v r. 1979 byl v Praze pozatýkán Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných v čele se spisovatelem Václavem Havlem, založil ihned Josef Josten v Londýně Committee for the Defence of the Unjustly Persecuted - Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, do něhož se mu podařilo soustředit celkem 187 významných osobností politického, kulturního a společenského života z celého světa, mezi nimi 78 poslanců britského, švýcarského, kanadského, australského parlamentu a Kongresu Spojených států a usiloval o propuštění všech politických vězňů v Československu a ve všech ostatních zemích sovětského bloku, anebo aspoň o zmírnění jejich utrpení.

Ještě 21. listopadu 1985 založil při CDUP v Londýně Human Right Charity pro pomoc rodinám pronásledovaných a zatčených.

Josef Josten, Member of British Empire, novinář, čestný tajemník Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných a zakladatel „Free Czechoslovak Information“ zemřel uprostřed služby svému Československu, aby bylo svobodné, aby jako tři pera ve znaku krále Jana Lucemburského, symbolicky přejaté do erbu následníka trůnu prince Charlese, znázorňující svobodu, demokracii a lidská práva, spojená stužkou s kredem „Sloužím!“ nebyla jen znakem, ale skutečností.

Josef Josten sloužil svobodě Československa nikoli slovem či prázdny gesty. Když jsem po sovětské okupaci 1969 byl nezákonně zatčen a na pět let v zněh, byl to Josef Josten, který zburoval Mezinárodní unii novinářů a spolu s Amnesty International a Mezinárodním červeným křížem vyvinul nadlidské úsilí za mé osvobození. Do konce svého života budu Josefu Jostenovi vděčen nejen za statečnost a vytrvalou věrnost ideálům svobody, ale především za to čemu jsem se od něho naučil - že „někdy i malý oblázek může pohnout horou, jestliže přijel čas, aby hora padla.“ Co když právě práce Josefa Jostena byla tím malým oblázkem?

Josef Josten sloužil svobodnému Československu ve svobodném světě. Je před námi ještě dlouhá, daleká cesta - cesta ke svobodě Československa. Na této daleké cestě nám Josef Josten bude nesmírně chybět. Necht' nám však zůstává příkladem k následování.

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS DAY

10. prosince 1985 bylo v Bílém domě vzpomenu Mezinárodního dne lidských práv za účasti organizací a jednotlivců, kteří pracují na poli obrany lidských práv. Přítomní byli přivítáni Mrs. Linda Chavez, Director of Public Liaison.

President Reagan, který podepsal zvláštní Proklamaci, již vyhlásil 10. prosinec 1985 za „Human Rights Day“ a 15. prosinec za „Bill of Rights Day“, při té příležitosti prohlásil:

“We have learned from history that the cause of peace and human freedom is indivisible. Respect for human rights is essential to true peace on Earth. Governments, that must answer to their peoples, do not launch wars of aggression. That is why the American people cannot close their eyes to abuses of human rights and injustice, whether they occur among friends or adversaries, or even on our shores. And we must be particularly appealed that, on the threshold of the 21st century, when man has made gigantic strides in opening the universe of space and finding cures for dread diseases, millions of our fellow men still suffer the grossest abuses. There are regimes, some friendly, some adversarial, that engage in frequent violations of human

rights. There are other regimes, which by their very nature are built upon the denial of human rights and the subordination of the individual to the state...”

Dále president Reagan poznamenal: “I addressed Human rights in my meeting with General Secretary Gorbachov, and I made it very clear to him, that human rights are an abiding concern of the American people... Make no mistake about it, human rights will continue to have a profound effect on the United States - Soviet relationship as a whole; because they are fundamental to our vision of an enduring peace. President Lincoln once called America the last hope of man on earth. Mr. Lincoln's remark has special poignancy today, when American determination and strength are central to the peace and freedom of the entire democratic world. It is, therefore, incumbent upon us to work for the expansion of freedom throughout the world...”

K přítomným promluvil také nově jmenovaný Assitent Secretary of State for Human Rights and Humanitarian Affairs Richard Schifter. Mr. Schifter předtím působil jako zástupce Spojených států v United Nations Human Rights Commission a v r. 1984-85 jako Deputy United States Representative in the Security Council. Letos na jaře byl Mr.

Schifter vedoucím americké delegace na Human Rights Meeting v rámci procesu CSCE v kanadské Ottawě. Mr. Schifter se narodil r. 1923 ve Vídni v Rakousku a do USA přijel v r. 1938.

Ve svém projevu Mr. Schifter zdůraznil, že bude pokračovat v záslužné práci, kterou na tomto poli vykonával bývalý zástupce ministra zahraničí pro lidská práva Elliott Abrams - nyní je zástupcem ministra zahraničí pro Jižní Ameriku - a vysvětlil, že jeho osobní zkušenosti ho nutí, aby bral lidská práva vážně. Do Spojených států přijel sám jako 15 letý mladík s tím, že jeho rodiče budou následovat. K tomu nedošlo. Poslední zprávu od nich měl v r. 1942 z gheta Maidan Tatarski, které bylo v listopadu 1942 „likvidováno”.

Po projevech byla uspořádána krátká recepce v Indian Treaty Room a na závěr programu byl promítán film, „Candle in the Wind”, o náboženské persekuci v Sovětském svazu. Historii filmu, který zahrnoval některé oficiální záběry sovětské státní filmové společnosti a mnoho tajných záběrů z různých bohoslužeb a schůzí věřících, pronásledovaných pro jejich náboženské přesvědčení, vysvětlil Linas Kojelis, Special Assistant to the President, Office of Public Liaison. -afa-

Šťastný a úspěšný nový rok

přeje

Jednota Československé spolky v Americe
nyní pod novým jménem

CSA. FRATERNAL LIFE

která dosahuje 132. výročí svého založení jako
nejstarší podpůrná jednota v Americe

CSA Fraternal Life
Formerly Czechoslovak
Society of America

2701 So. Harlem Avenue
Berwyn, Ill. 60402
Phones: (312) 242-2224
795-5800

Manželé

MIREK a ZDENKA UMLAUFOVI

CAFE EUROPE

5710 West Cermak Rd., Cicero, Illinois
(656-3555)

přeji ze srdce

všem svým hostům a jejich přátelům

radostné prožití svátků vánočních
hojnost zdraví,
úspěchu a spokojenosti
v celém roce 1986

**Vánoční a novoroční dopis
našeho exilního Otce biskupa
Jaroslava Škarvady
kněžím, ctih. sestrám
a věřícím v celém světě.**

Draží bratři a sestry,

I toto číslo Vincula vychází ve formě osobního dopisu, jako důkaz, že na Vás o vánocích nezapomínám.

Končíme svatometodějský rok, za nějž musíme být Pánu Bohu i našim svatým patronům opravdu vděční. O hlavních slavnostech jsme jistě všichni informováni. Mnozí snad viděli z videopásky anebo aspoň na fotografiích záběry z moravském Velehradu, kde naše církev jasně ukázala, že nezemřela a nemá ani v nejmenším chut' skomírat. I oslavy v zahraničí, daleko skromnější se celkem vydařily, v Evropě i v Americe, v Ellwangen i v Římě, jak při naší srpnové pouti, tak při vrcholné celebraci se Svatým Otcem v říjnu. Naše doma to jistě povzbudilo a i my si můžeme z tohoto jubilea odnést trochu zdravého sebevědomí. Křesťanství je skutečně vrostlé do kořenů naší národní kultury a nemáme žádný důvod, abychom se za to styděli anebo se tím tajili. Jsme však schopni toto dědictví Otců předávat vhodně těm, k nimž nás Pán poslal?

Tím se dostáváme k situaci naší církve v exilu. Jistě není růžová; kdo má styk s našimi lidmi, nemůže nevidět, jak se rok od roku duchovní kvalita našich uprchlíků - vyjímky jsou ovšem vždy možné - snižuje. To ovšem nás ještě více zavazuje, abychom byli tím, čím být máme, protože nepomůžeme-li jim my, kdo jiný je zachráni před duchovním vyhladověním?

Naše řady se zatím neztenčují, i když na nich neúprosně hlodá zub času a stáří. V Německu konají tento rok jáhenskou praxi naši diákon Janoušek a Bárta, zatímco do Nepomucena přišli na jejich místa další dva kandidáti, takže je tam celkem 6 bohoslovců českých a 12 slovenských. Na konci školního roku budeme mít - dá Pán Bůh - dvě kněžská svěcení, z nichž aspoň jedno 5. července při pouti do Ellwangen.

To ovšem neznamená, že máme kléru dostatek. Ti dva budoucí novokněží budou totiž ještě musít konat pastorační

zkušenost v normálních farnostech, aby se zapracovali do života diecése, v níž budou jednou mezi Čechy působit. A největší nedostatek našich kněží není v Německu, nýbrž v Americe a Austrálii, kde nám stále dorost chybí. Dělán sice, co mohu, snažím se přimět bohoslovce Nepomucena, aby studovali angličtinu (jeden už byl za tím účelem o prázdninách v Americe a snad se tam opět vrátí), je to však všechno na dlouhé lokte. V každém případě ale, najde-li se mladý krajan, který by měl skutečně kněžské povolání a chtěl studovat teologii v angličtině, lze mu vyhovět. Není řečeno, že by se nemohl připravovat pro práci mezi Čechy v některém dobrém semináři země, kde žije. Avšak i jako alumnus Nepomucena, které zůstává normálním seminářem pro naše bohoslovce, by mohl studovat teologii anglicky; dnes existuje v Římě kompletní kurs v této řeči. K tomu, aby se někdo stal knězem pro Čechy, není tedy nezbytně nutné, aby studoval teologii v italštině.

Nakonec ještě osobní zprávy. Z jiných časopisů jste se už asi dozvěděli, že letos zemřeli dva naši kněží: v Argentíně františkán P. Jáchym Procházka, apoštol malomocných, a v Kanadě jezuita P. František Kovanda.

Uvěřili byste, že to je už patnáct let, co nás opustil P. Ondřej Petru, překladatel Nového zákona a jazykový korektor našich římských publikací? A že to bylo už pět let, co umřeli Otcové Karel Wortner a Saša Heidler?

Před sedmdesáti léty se narodil P. Jiří Bonhard (Rakousko), před šedesáti léty začala řeholní život u těšitelek Sr. Mattea Verbovská a své pozemské putování na březích krásné Želivky rektor Nepomucena prof. Karel Vrána.

P. Leo Kuchař SSS (sakramentín), autor nedávno vyšle knížky „Den Radar unterflogen“ oslavil ve Vídni 25 let svého kněžství. Otcové Pavel Kučera (Německo) a Josef Novotný (provinciál křížovníků v Rakousku) první dvě desetiletí. Ing. Miloš Raban začal působit jako kaplan v Německu.

Snad mohu slíbit i za čtenáře, že na všechny vzpomeneme v modlitbách. O ty prosí i stařík P. Václav Feřt T.J., bývalý spiritual Nepomucena, zakladatel Vincula a dlouholetý redaktor Nového života: dohořívá jako svíčka v generalátu jezuitů v Římě. Nezapomeneme samozřejmě ani na P. Česlava Novotného, postíženého roztroušenou sklerozou a na všechny, kdo našich modliteb potřebují. Váš + Jaroslav

Další konference na totéž Při té příležitosti podal cel-téma byla uspořádána v Bílém kový přehled o americko- domě dne 3. prosince 1985 pro sovetských vztazích Dr. John zástupce „American Security Lanczowski, Director of Euro-Council“ a zástupce organizaci, pean and Soviet Affairs, Na- které podporují „Coalition for tional Security Council a o Peace Through Strength.“ O americké politice ve Střední ženevském sumitu promluvil Americe podal přehled Lt. Col. Mr. William Martin, Executive Oliver North, Deputy Director, Secretary, National Security Political - Military Affairs. Na- tional Security Council, který byl jedním z členů americké delegace.

Obě konference byl účelné. Zástupci State Department a

ONI ŠLI DO EXILU,
ABYCHOM MY NAŠLI PRAVÝ DOMOV.
OD TĚ DOBY UŽ NEJSME SAMI.
KĚŽ NÁS PO CELÝ ROK 1986 PROVÁZÍ
PŘÍTOMNOST A ÚTĚCHA TOHO,
JEHOŽ JMÉNO JE
EMANUEL - S NÁMI BŮH!

HLEDAJÍ SE PŘÍBUZNÍ

Hledají se příbuzní Josefa Lidumila LEŠIKÁRA, nar. 16. května 1806 v Herbortcích (Herbortsdorf). Do USA odjel 9. října 1853 a usadil se v Texasu. Pracoval jako jednatel Národních novin, vycházejících v St. Louis a byl jejich hlavní dopisovatel v Texasu. Zemřel 26. října 1887.

Případné informace sdělte do redakce tohoto listu. Děkujeme předem za každou informaci.

National Security Council, doplnili různými podrobnostmi informace, které přinesl americký a evropský tisk.

-afa-

**Konference
ve Washingtoně**

V rámci pravidelných měsíčních konferencí, které State Department pořádá pro zástupce nevládních organizací o různých aspektech americké zahraniční politiky, konala se dne 26. listopadu 1985 zvláštní „posumitová“ konference, na

kteří Deputy Assistant Secretary for European and Canadian Affairs - Mark Palmer, podal přehled o jednání presidenta Reagana s generálním tajemníkem komunistické strany SSSR Michaiem Gorbačovem. Další vysvětlení podal B. Lynn Pascoe, Deputy Director, Office of Soviet Union Affairs. Oba byli členy americké delegace v Ženevě.

Hodně štěstí a úspěchů do Nového roku

1986

všem zákazníkům, příznivcům a přátelům

přeje

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

JERRY A. RABAS, president

6805 W. Čermák Rd., Berwyn, Ill. 60402

Tel: (312) 749-1333 nebo (312) 242-1512

Všem svým
milým přátelům
a známým

MILOSTIPLNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ

a hojnost Božího požehnání, zdraví a spokojenosti
do Nového roku

z hloubi srdce přeje

KATEŘINA TOMŠIČ

Prohlášení Rady svobodného Československa k novému roku 1986

Za necelé dva roky vstoupíme do jubilejního roku 70. výročí založení Československé republiky. Připravíme se na důstojné oslavy tohoto nejdůležitějšího mezníku v dějinách Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusinů. Protože v Československu okupačním režimem zotročena země si toto vzácné jubileum nebude moci připomínat, bude záležet jen na nás v exilu a v naší krajanské obci v zahraničí, abychom celému světu ukázali, že demokratický stát našich národů existuje v myslích, srdcích a činech těch, kdo zůstali věrni Masarykově humanitní demokracii, kdo se jejím ideálům a cílům nezpronevěřili, kdo po její obnově touží navzdory hroznému kulturnímu, společenskému a hospodářskému spustošení a navzdory sovětizaci spáchané na československé společnosti komunistickým režimem. Musíme jménem našich národů dokázat důstojnými oslavami všude, kde po světě roztroušeni Češi, Slováci a Podkarpatsí Rusinů žijí, že současný režim v Československu nemá žádnou legitimitu, protože je v úplném rozporu s dějinnými tradicemi a tužbami našich národů, a že vládne proti vůli československého lidu.

Avšak zároveň z tohoto důvodu musíme již nyní poukázat na některé zjevy, které se vyskytly v posledních letech v naší národní společnosti doma i v zahraničí. Tyto zjevy nás zarmocují, protože se často dotýkají samého práva Slováků, Čechů a Podkarpatských Rusinů na vlastní státní domov. Právě proto je musíme se vši rozhodností odmítnout.

V exilovém tisku a i na konferencích našich exulantských organizací se totiž v poslední době vyslovují názory, které vydávají v pochybnost účelnost a správnost toho, co přinesl 28. říjen 1918. Odmítáme tento nihilismus a defetismus, který se protíví celému vývoji našich dějin, odporuje aspiracím generací, které po staletí drobnou, ale i soustředěnou prací usilovaly o to, co přinesl 28. říjen 1918.

Protiví tomuto nihilismu a defetismu stavíme svou hrdost nad tím, co republika 28. října 1918 za dvacet let své existence dokázala a jak se na mezinárodním poli projevila. Jsme hrdí na to, co demokratická Československá republika vykonala na poli kulturním, společenském a hospodářském. Jsme hrdí na její systém školní výchovy, který odstranil negramotnost a vychoval celé generace sebevědomých demokratických občanů. Jsme hrdí na rozvoj vědy a umění a na všechno, co demokratická správa státu umožnila vytvořit svobodnému a nezmanipulovanému lidskému duchu. Jsme hrdí na dílo sociální obrody, které chránilo slabší členy československé společnosti a poskytlo právo na seberealizaci těm, kteří byli připraveni a pohotovi. Jsme hrdí na sociální pojištění pracujících, na ochranu mladistvých a matek. Jsme hrdí na výsledky hospodářského vývoje, jímž se Československá republika zařadila mezi nejpřednější země ve výrobě potravin, spotřebních statků a základních investičních potřeb. Jsme hrdí na pozemkovou reformu první republiky, jíž byla posílena a rozmnožena majetková podstata malých a středních rolníků. Jsme hrdí na družstevnictví, které vytvořilo přirozenou hospodářskou nadstavbu a zároveň podpiralo hospodářskou bezpečnost jednotlivců i skupin. Jsme hrdí na rozvoj svobodného odborového hnutí, které ostržitě chránilo zájmy dělníků a zaměstnanců. Jsme hrdí na výsledky politiky vůči menšinám, které v Československé republice spoluzily a kterým demokratické československé zřízení umožňovalo účast na správě veřejných věcí a rovnoprávný kulturní a hospodářský rozvoj.

To je bilance, která nás opravňuje k našemu postoji vůči Československé republice 28. října a abychom odmítli všechno současné nihilismus a defetismus.

Přiznáváme, že v oně vyvíjející se společnosti a státě byly nedostatky. Netvrdíme, že všechno bylo dokonalé a že československá demokracie mezi lety 1918 a 1938 vyřešila všechny problémy politické, sociální a hospodářské. Ale

právem se ptáme, který stát i velkých evropských národů, těšící se svobodě a nezávislosti po staletí, byl v období mezi první a druhou světovou válkou bez problémů a nedostatků, který stát vyřešil všechny svoje těžkosti a který nový stát dokázal více než Československá demokratická republika. To jsou otázky, které adresujeme malověrným a pochybovačům dnes, kdy přicházíme s tímto prohlášením před naši domácí i zahraniční veřejnost.

Komunistický režim v Československu se chváří, co všechno dokázal a jak překročil výsledky první Československé republiky. Pozastavujeme se nad nimi a ptáme se: Co se stalo s nezávislostí a suverenitou Československé republiky, když je od roku 1948 pouhým satelitem Sovětského svazu; kam spěje kulturní život našich národů, když filosofie a společenské vědy jsou v něm sevřeny kazajkou orthodoxního marxismu - leninismu, když jediní tvořiví spisovatelé a umělci musí tvořit v kulturním podzemí a když náboženství je jedním z hlavních terčů persekuce; kde jsou lidská práva a základní svobody československých občanů, když jsou vydány na milost policejního aparátu; jaká je to sociální spravedlnost, když ji vládnoucí třída komunistického aparátu spravuje podle stranického klíče a podle stupně, do kterého je československý občan ochoten ji poslouchat a jí sloužit; co je z hospodářských výsledků, když československé lesy udumirají, když půda rodí nezdravé potraviny, když z některých krajů se musí lidé a zejména děti aspoň na čas vystěhovat, neboť v nich průmysl ohrožuje jejich zdraví? Co z toho všeho, když vedle neblahého vlivu na ekologické poměry v Československu a na lidskou podstatu našich národů výsledky jejich práce slouží zájmům Komunistické strany Československa, sovětského imperialismu a světového komunismu?

Navzdory této bilanci od roku 1948 jsme ale přesvědčeni, že úpadek, do kterého komunistický režim přivedl Československou republiku a naši národní společnost, je zároveň doprovázen nezlomnou vírou našich národů, že tak jako v minulosti byl jejich společný stát a jeho demokratické zřízení nejlepší zárukou svobodného rozvoje všech jeho občanů, - Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů a všech národních menšin, tak tomu bude také v budoucnosti po přejetí komunistické diktatury a sovětské nadvlády v rámci středoevropského a evropského společenství svobodných a rovnoprávných národů.

My v naší obci v zahraničí a v exilu tuto víru bezvýhradně sdílíme. Hlásíme se hrdě k ideálům a tradicím první Československé republiky. Proto v této pro naše národy tolik kritické době pokládáme za svou povinnost pozvednout svůj hlas proti netečnosti mnohých mezi námi vůči naší společné věci; proti poraženectví, které podlamuje naše společné úsilí; a proti nespravedlivému soudu nad ideály, dílem a tradicemi první Československé republiky. Náš společný hlas necht' je zároveň výzvou k věrnosti, práci a obětím v zápase o československou svobodu, nezávislost a demokracii.

Rada svobodného Československa
Rudolf V. Fraštacký, předseda zastupitelstva,
Mojmír Povolný, předseda výk. výboru,
Jiří Horák, generální tajemník;

Československá národní rada americká
- Dr. Leopold Rozbořil, předseda,
Ing. Štefan Papánek, místopředseda,
Vlasta Vrázová, jednatelka;

Československé sdružení v Kanadě
- Jiří Corn, předseda;

svaz československých
spolků ve Švýcarsku
- L. Krivánek, předseda,
Jiří Nápravník, tajemník,

Stála Konferencia Slovenských Demokratických Exulátov
Liedna 1986.
Dr. Martin Kvetko
Jan Kucirak

Schůzka s členy podvýboru pro Volný pohyb informací a lidí komitétu pro občanské záležitosti organizace NATO

Počátkem prosince 1985 se uskutečnila schůzka s členy Sub-Committee on the Free Flow of Information and People of the Civilian Affairs Committee, NATO, kteří přijeli na osmidenní návštěvu a porady do Spojených států.

Členy tohoto podvýboru jsou zástupci států NATO a jsou členy parlamentů svých zemí. Schůzka se uskutečnila v kongresu USA a zúčastnili se jí zástupci Itálie, Španělska, Západního Německa, Velké Británie, Francie, Portugalska a Turecka. Vedoucím delegace byl Mr. Gil-laume Parmentier, ředitel Civilian Affairs Committee.

Členům zmíněného podvýboru byla vysvětlena úloha amerických nevládních organizací, jejich spolupráce s vládou Spojených států - s ministerstvem zahraničních věcí, s Helsinskou komisí a s kongresem; byla zdůrazněna nutnost zřídit či ustavit v parlamentech jednotlivých států zvláštní komise či komitéty, které by se zabývaly otázkami spojenými s uplatňováním principů Helsinské dohody, případně zřídit oddělení pro lidská práva v jejich ministerstvech pro zahraniční záležitosti. Bylo slíbeno, že bude učiněn pokus z nynějších t.zv. „CSCE desks“ ustavit komitéty, či komise s větší pravomocí a možností spolupráce s různými organizacemi, pracujícími na poli obrany lidských práv v rámci Helsinské dohody v jejich zemích.

Všem členům komitétu byla dána k dispozici veškerá dokumentace z poslední doby o porušování lidských práv v Československu, včetně překladu dopisu Václava Havla generálnímu prokurátorovi ČSSR ve věci jeho cesty na Slovensko a překladu dopisu Jiřího Gruntoráda ve věci šikanování při uplatňování t.zv. „ochranného dohledu“.

Členové komitétu projeví velký zájem o spolupráci s nevládními organizacemi.

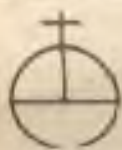
-afa-

Doporucte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady Of the Mont in Cicero, Ill. (214) S. 61st Ave.

MATE JIZ ZAPLACENO
PREDPLATNE NA ROK 1986.

OZNAMTE NAM VČAS
ZMĚNU SVĚ ADRESY

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Sv. Stolec potvrdil návštěvu sv. Otcem v Indii od 1.-10.2.86. Navštívil: Dili, Rančim, Kalkutu, Silong, Madras, Goa, Bengalor, Trithu, Kočín, Kottayor, Trivandrum, Vasai, Bombaj, Pooha.

U příležitosti setkání US prezidenta Reagana a I. sekretáře komunistické strany SSSR poslal 15.11.85 Svaz čs. spolků ve Švýcarsku s. Gorbacovovi telegram, v němž protestuje proti sovětským vojskům v naší vlasti. Komuniké v anglické a francouzské řeči dostaly všechny agentury, tisk, rozhlas a švýc. televize.

Pražský arcib. František kard. Tomásek přijel 18.11.85 do Říma, aby se zúčastnil porad se sv. Otcem a mimořádného synodu k 20. výr. skončení II. Vatik. sněmu. Zdržel se do 13.12.

Pražský světicí biskup Kajetán Matoušek, titul. biskup ze Serigene, oslavil 7.8.85 své 75. narozeniny. Tomuto jubileu věnoval pozornost i český Vatik. rozhlas. Patron biskupův, sv. Kajetán, založil řeholní řád teatinů.

Kard. Bernardin Gantin, prefekt kongregace pro biskupy, odhalil 10.11. v Tremoli / Molise / I. pomník - spíše bustu - Jana Pavla II. v Itálii. Vytvořil ji sochař Benetto Rebazzo a má připomínat návštěvu sv. Otcem v oblasti Molise 19.3.1983.

Poprvé po 50 letech vstoupil mladý turecký duchovní ke kapucínům.

Na valném zasedání svazu gener. představených mužských řeholí v Římě byl 18.11. zvolen nový předseda - gener. předst. františkánů P. John Vaugh /57/, z Kalifornie, a místopředseda výkonné rady opat primas benediktínů P. Viktor Dammert /56/, původem z BRD. Svaz sdružuje asi 200 gener. řehol. představených.

17.11. se v Římě konal 8. kongres náboženské hudby. Kard. Ratzinger řekl, že rocková a pop hudba nemají místo v katol. liturgiích, neboť tyto formy se snaží o takovou spásu a svobodu, které jsou v protikladu ke křesťanství a dnes je rozhodně protináboženská. Rezonský biskup Müller se však domnívá, že rocková hudba v liturgii je ideálním prostředkem inkulturace náboženství u mladých.

Ve Třetí světě je 250 benediktinských klášterů. Od r. 1950 se benediktinské a cisterciácké kláštery značně rozmnožily. Dříve závisely na

evropských a severoamerických klášterech, časem se osamostatnily. Začátkem století bylo i v misijních zemích 16 benediktinských klášterů, v r. 1950 bylo 56. Dnes 101 v Latinské Americe, 76 v Africe, 61 v Asii, 12 v Oceánii, z toho je 188 klášterů benediktinských a 52 cisterciácké.

Ve Španělsku, kde bylo nejvíce klášterních opatů, zájem o kněžské poslání stoupá. Letos se přihlásilo do seminářů 507 studentů, celkem je tam 2.022 studentů bohosloví. 133 seminaristů studium přerušilo. Záleží ovšem ne na počtu, ale na duchovních kvalitách. Lepší jeden svatý farář Arský než 1000 lhostejných nebo heretiků.

Před nedávnem oslavili redemptoristé 250. výr. založení sv. Alfonsem z Liguori. Mají v 60 zemích asi 800 domů a přes 6500 řeholníků. Věnují se hl. lidovým misiím, katechesi a misijní činnosti.

19.11. byla zahájena schůze kardinálské rady, pověřené studiem organizačních a hospodářských otázek sv. Stolice.

Dva slovenští evangelici, vezli v zavazadlech bible a knihy pro děti od Billy Grahama /též, co tak chválí SSSR a Dietricha Bonhoeffera. Marek Roháček byl za tři dny propuštěn, druhý, Jan Večan zůstal zatčen.

Lovaňskou universitu navštívili na pozvání býv. rektora de Sommera /mezitím zemřel/ tři biskupové vlastenecké katol. církve Antonius Tu Shih Hua /66/, Hongkong, porv. a Hu bei a rektor národního semináře Bejjing, Franciscus Wang Xue Ming /74/ z vnitřního Mongolska, Michael Fue Tie Shan /54/ Beinhing. Pohyli od 1.-13.11., navštívili teolog. fakultu a vyšší filos. ústav. Doufají, že posilní přátelské vztahy a spolupráci s lovaňskou universitou, belgickými katol. organizacemi a katol. církvi v Číně. Tito preláti jsou místopředsedové čínské biskupské konference a vedou „vlastenecké sdružení čínských katolíků“ - je tedy divné, že katolická universita pracuje s těmi, kdo se od katolické církve na nátlak komunistů odtrhli a chovají se vůči Římu nepřátelsky. Lovaňská universita byla jedním ze semeníšť „teologie osvobození“, ovšem, ve zcela jiném duchu, než si ji vymysleli pod vlivem marxismu v Latinské Americe. Mezi dvěma válkami měla čile styky s Čankajškovou Čínou a otevřeně dokorán své brány čínským

studentům.

Věřím v Číně byl otevřen nejstarší katol. kostel v Šanghaji - sv. Františka Xaverského. Musely se nejdříve opravit velké škody, způsobené tzv. kulturní revolucí. Zatím bylo otevřeno 52 katol. kostelů - ovšem ovládaných odpadlou vlastencou „církvi“. V Šanghaji žije asi 100.000 katolíků. Před vánocemi byl otevřen i největší katolický chrám v Pekingu, sloužící dříve jako skladiště.

Slavný španělský kytarista Andres Segovia se 5.11. ráno zúčastnil s manželkou a synem mše sv., terou sloužil sv. Otec ve své domácí kapli. Po mši sv. mu zahrál na kytaru Haendelovo Allegretto. V pátek 8.11. byl na soukromé papežské mši sv. známý hráč kopané, argentinského původu Diego Maradona i s rodinnými příslušníky.

Sv. Otec sloužil 10.11. u sv. Petra mši sv. pro FAO /Food and Agricultural Organisation/ u příležitosti 40. výročí založení SN, ke které FAO patří. I katol. mezinárodní pracovníci v Ženevě měli k 40. výročí mši sv.

Od francouzského automobilového závodníka Alaina Prosta, přijal sv. Otec v audienci jeho - malý ovšem - model závodního auta.

V r. 1987 vydají USA k výročí „spolku“ Laurela a Hardyho - 60 let - známku s jejich obrazem.

K jmeninám sv. Otcem 4.11. - sv. Karel Boromejský - zaslalo pět chorvatských dětí JP II seznam dobrých skutků, modliteb, obětí, mši sv., desátků růžence, sv. přijímání, obětovaných za něho a věnovaných mu k svátku jako duchovní kytičku.

Msgr. Lemaitre, předseda Kirche in Not /64 let/ byl jmenován nunciem ve skandinávských zemích. Doufejme, že dílo P. Werenfrieda dostane schopného nástupce.

Od 4.-13.4. organizuje v Rakousku federace katolických rodičovských sdružení Týden katolických škol. Týden vyvrcholí kongresem v Solnohradu, kterého se zúčastní na 400 učitelů, rodičů, studentů a ředitelů škol.

Ve čtvrtek 31.10. mohli poprvé od šestidenní války sloužit Minorité františkánské kustodie ve sv. Zemi mši sv. pod širým nebem na místě v Cisjordánii, kde podle tradice přijal Ježíš Janův křest v Jordanu. Slavit mši sv. na tomto místě poslední útržek v říjnu je

starobylá tradice, sahající do poloviny XV. století.

Na rok 1987 připadá 500. výročí smrti sv. Mikuláše z Flue, patrona Švýcarska.

Sv. Otec vyhověl žádosti polského kardinála Rubína /68 let/, a ze zdravotních důvodů ho zprostil úřadu prefekta kongregace pro vých. církve. Na jeho místo jmenoval nového indického kardinála Lourdasamyho /61 let/, dosavadního tajemníka kongr. pro evangelizaci národů, jejímž prefektem je kard. Tomko. Na místo tajemníka byl jmenován Msgr. José Sanchez /65/, dosud biskup diecése Nueva Segovia na Filipínách. Kongregaci pro vých. církve založil Pius IX. v r. 1862, Pius XI. jí dal značně větší moc.

1.11.85 tomu bylo 35 let, kdy

Pius XII. prohlásil Nanebevzeš Panny Marie za členek víry / dogma/.

Chceme upozornit, že spolupatrony Evropy nebyli sv. Cyril a Metoděj jmenování encyklikou Slavorum Apostoli, nýbrž už dříve papežským dokumentem Egregiae Virtutis z r. 1981.

31.10. přijal sv. Otec v audienci osobně ženevského velkého rabína Alexandra Safrana, rumunského původu.

20.10. začaly přednášky na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Přihlásilo se 92 kandidátů, ale jen 51 bylo přijato, jeden nenastoupil pro nemoc, druhý z neznámých důvodů. Nyní studuje v Litoměřicích celkem 220 seminaristů na kněze.

Všem našim dobrým lidem v USA a v Kanadě, v Evropě, v Austrálii a na celém světě, zvláště pak těm všem našim přátelům a známým v Chicagu a okolí, jmenovitě pak všem spolupracovníkům v Klubu „Domov“, v Hlasu Národa a ve Velehradu přeji

milostiplné svátky Božího narození a požehnaný rok 1986

A někdy si na nás dva vzpomeňte modlitbičkou. Já se za vás všechny modlím pravidelně.

franc. S. Schwaiger

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem, kteří bud' z Michiganu, anebo z naší cesty do Sv. Země v roce 1982 znají pana Josefa Ratajíčka, oznamujeme, že měl letos smutné vánoce. Právě na Hod Boží 25. prosince mu ve Phoenix, Ariz., zemřela jeho drahá maminka, paní

A. RATAJÍČKOVÁ

Přišel nám to do redakce oznámit Pepův přítel - náš chicagsky Karel Švec, který jej o letošním Silvestru navštívil.

Pani Ratajíčková přijela před lety za synem z Československa a Pepa se o ni pečlivě synovsky staral. Dožila se také v klidu a v hřejivé pohodě požehnaného věku 92 let.

Všichni, kdo jej známe, mu vyslovujeme upřímnou soustrast a v modlitbě na jeho maminku nezapomeneme.

REDAKCE HLASU NÁRODA

Anthony Backus

POLES IN THE HEART OF THE MIDWEST:

ST. LOUIS

In St. Louis and the surrounding environs, we find one of the largest and most active of the Polish-American communities in the „middle” Midwest. (Iowa, Kansas, Missouri, and Nebraska). Here there is a thriving enclave of Polish-American culture. These people are well informed, up-to-date on history, doing much to keep in touch with one another, and involved in many projects of all kinds. Most of these Polish-American Slavs are well aware of their ethnic roots and of their cultural heritage. And this applies to young and old alike, to mixture of individuals from all walks of life. It is for us to learn from them about the history of Slavs in the Midwest, not vice versa.

This community has done much to foster the knowledge of Polish-American history and achievements in St. Louis. Due in large part to the efforts of the Polish American Cultural Society of Metro St. Louis (PACS), there has been a resurgence of Polish-American activity in and around St. Louis in recent years.

It's not as if the St. Louis Polish-Americans ever really forgot their roots and origins, but rather that with the industrialization and growth of St. Louis the old neighborhood were broken up, and the people scattered. Several Polish parishes, the heart of the old communities, were swallowed up by urban growth. The old St. Casimir the Prince Parish was torn down to make way for I-70, and the parish of Our Lady of Czestochowa was closed when it was surrounded by industrial firms and made essentially inaccessible. Many people moved to the suburbs in search of a better environment and better housing. The old, traditional Polish-American neighborhoods fell into disrepair and deteriorated as the Poles moved out and other non-Polish elements began to move in.

Although settling all around St. Louis, Polish-Americans came to be concentrated mainly in North St. Louis, particularly around the Polish parish of St. Stanislaus Kostka. St. Louis became the 7th permanent Polish settlement in the United States, and by 1900 there were as many as 15,000 Poles in the area. And so the Polish-American community in St. Louis continued to grow. Shops were opened, a Polish publishing house, Przewodnik Polski, was established, and Piekutowski's deli in the center of the Polish neighborhood was characteristic. There were four Polish parishes to represent the Poles, including St. Hedwig's in South St. Louis.

But then came the industrial blight of the postwar era. (St. Louis was also badly hurt by Prohibition and the depression, but that's another story). Although there were some 30,000 Polish-Americans in St. Louis in 1960, the once tight-knit community had already been greatly affected by changes in the city.

Today, however, we find an energetic community involved in many varied, fascinating and worthy activities. Piekutowski deli is doing a thriving business in a new location. St. Stanislaus Kostka Church has been lovingly renovated and is now owned in corporation by the Polish-American community. There are Polka dances every Sunday night at the Polish Hall (and every third Friday, too!). Polish language classes are offered every Saturday at St. Stanislaus Kostka's. There are four area Polish Halls and gathering places, including the Greenwood Tavern and Julie's Place. There is a Polish Women's Catholic Union and a chapter of the Polish Falcon's gymnastic organization. The Polish Franciscan Sisters are now the Franciscan Sisters of Our Lady of Perpetual Help. Americares Foundation of Metro St. Louis is a Polish-American charity organization which collected over 20,000 dollars as part of a joint venture to send medical supplies to Poland. Members of this local organization even traveled to Poland to help oversee the distribution of these supplies. Anthony Geppert, active in local Polish-American affairs, hosts a „Polish Polka” radio program which he broadcasts in the both Polish

and English, hoping to spread and keep alive Polish traditions through music. The aforementioned Polish-American Cultural Society has a large and active club membership as well as an extensive support membership throughout the St. Louis area. This organization gathers once a month and conducts professional and involved meetings, organizing the many activities in which they are engaged within the community and elsewhere. For example, their activities range from cheering up local people who have been ill to sending Lech Walesa a congratulatory telegram for having received the Nobel Peace Prize. PACS was also host to the national conference of all Polish-American clubs, the convention of the American Council of Polish Cultural Clubs, in 1981. Delphine Kaminski is the editor-in-chief of this Society's quarterly publication, „Hejnal” which is really an excellent, interesting and informative publication full of local, national and international events of special significance for the Polish-American community. (Anyone interested in subscribing might contact „Hejnal,” c/o Mrs. Delphine Kaminski, 12205 Rollingsford Drive, Florissant, MO 63033.) This organization also prepared an exhibit of Polish art for the City of St. Louis, entitled „Polish Symbols in Various Media: Traditional and Modern”. PACS also maintains a library of Polish culture and history which is housed in the St. Stanislaus Museum. Fr. J. Siekaniec continues to dig up interesting facts on early Polish-American history in the area. Theodore Senyszyn has worked tirelessly in promoting local Polish-American culture.

Chicago Architecture exhibition at Museum of Science and Industry

The spectacular „150 Years of Chicago Architecture” exhibition began its 3 1/2 month exclusive American showing at the Museum of Science and Industry on Oct. 1.

Designed to be the largest and most comprehensive show ever assembled on Chicago's contributions to world-class architecture, the exhibition-presented by the Chicago Tribune and Carson Pirie Scott & Co., contains several shows in one.

It is an historical exhibition about the building and rebuilding of Chicago; an art exhibition containing a retrospective on the architects whose creative energy changed the world's skylines; and a multimedia show on Chicago's architecture, which was especially created for this exhibition by the Chicago Tribune.

Photographs, models, drawings, live demonstrations, and special exhibit units on architects and their work combine to make this exhibition an architectural exposition as well. It is also an educational and entertainment experience, featuring lectures, interactive devices, and specially-trained „explainers” ready to provide visitors with facts and figures.

Organized and presented in Paris in 1983 by Ante Glibota,

director of the Paris Art Center, the exhibition has toured Europe with the help of grants from the Illinois Department of Commerce and Community Affairs/Office of Tourism and the U.S. Information Agency to the Chicago Association of Commerce and Industry.

Other architecture-related activities presented in addition to the exhibition include bus tours, offered in cooperation with the Chicago Architecture Foundation; live theater presentations on Frank Lloyd Wright by impersonator Lyman Shepard; educational classes; the „Architecture Store,” featuring architectural merchandise, and a special 1/2-hour recorded tour narrated by CBS-TV's Bill Kurtis.

Tickets for the exhibition may be purchased at the Museum or at any Ticketron or TicketMaster outlet. Admission is \$3 for adults; \$1.50 for children, age 4-11. Group discounts are available. Persons with tickets may enter the exhibition from 9:30 a.m. to 3:15 p.m. on weekdays, and to 4:45 p.m. on Saturday, Sunday, and holidays.

The Museum is located at 57th St. and Lake Shore Dr. Museum hours are 9:30 a.m. to 4 p.m. weekdays; 9:30 a.m. to 5:30 p.m. Saturday, Sunday, and holidays. The Museum is handicapped accessible and general admission and parking are free.

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Act of October 23, 1962; Section 1309, Title 39, United States Code.)

1. Date of filing: Dec. 26, 1985
 2. Title of publication: „Hlas Národa” (Voice of the Nation).
 3. Frequency of issue: Once a week — Saturday
 4. Location of known office of publication: 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.
 5. Location of the headquarters or general business offices of the publishers: 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.
 6. Names and addresses of publisher, editor, and managing editor: Publisher: „VELEHRAD” — Czech-American Heritage Center, Inc., 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.
 7. Owner: „VELEHRAD”, Czech-American Heritage Center, Inc., 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.
 8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities: None.
 9. Paragraphs 7 and 8 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner. Names and addresses of individuals who are stockholders of a corporation which itself is a stockholder of bonds, mortgages or other securities of the publishing corporation have been included in paragraphs 7 and 8 when the interests of such individuals are equivalent to 1 percent or more of the total amount of the stock or securities of the publishing corporation.
 10. Extent and Nature of Circulation:
 - A. Total No. Copies Printed (Net Press Run): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 3,000 Single issue nearest to filing date: 3,000
 - B. Paid Circulation:
 1. Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors and Counter Sales: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 802 Single issue nearest to filing date: 801
 2. Mail Subscriptions: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 1902 Single issue nearest to filing date: 1828
 - C. Total Paid Circulation: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2704 Single issue nearest to filing date: 2629
 - D. Free Distribution (Including Samples By Mail, Carrier or Other Means: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 75 Single issue nearest to filing date: 87
 - E. Total Distribution (Sum of C and D): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2779 Single issue nearest to filing date: 2716
 - F. Office Use, Left-Over, Unaccounted, Spilled After Printing: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 221 Single issue nearest to filing date: 224 (Returns from News Agency).
 - G. Total (Sum of E & F — should equal net press run shown in A): Average No. Copies each issue during preceding 6 months: 3,000 Single issue nearest to filing date: 3,000
- I certify that the statements made by me above are correct
(Signed)
Vojtěch J. Vít, O.S.B.

**Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

VOICE OF THE NATION

FROM THE OFFICE OF **Senator Alan J. Dixon of Illinois**

Senator Alan J. Dixon has introduced legislation which would establish a special Senate panel to investigate U.S. procedures for granting political asylum.

The proposal for a Special Panel on Asylum comes in the wake of the Miroslav Medvid case in which the Ukrainian seaman twice jumped into the Mississippi River from the Soviet Freighter Marshall Koniev in an effort to avoid returning to the Soviet Union.

Although United States officials acknowledged that Medvid had been drugged, threatened and attempted to harm himself, he was returned to the Marshall Koniev.

Dixon said the Special Panel on Asylum will investigate the Medvid case and other recent cases that indicate inconsistencies in U.S. procedures when Soviet bloc citizens have attempted to seek asylum in the United States.

„I'm a former trial lawyer, and when a fellow jumps ship twice and then cuts his wrists, he's trying to tell you something," Dixon said. „And how in the world we could have given him back to those folks is beyond my best understanding."

In addition, the Special Panel on Asylum will investigate instances in which persons seeking asylum in the United States have been returned to the Soviet Union in violation of U.S. laws and make recommendations for changes in laws governing these matters.

„The Medvid case just illustrates a much larger problem in the understanding of our asylum procedures and the whole issue of political asylum," he said.

PUBLIC INFORMATION FROM **NEIL F. HARTIGAN** ATTORNEY GENERAL STATE OF ILLINOIS

CHICAGO, IL. - December 19, 1985 - Illinois Attorney General Neil F. Hartigan announced today he has filed suit against two individuals and their home appliance repair company, charging them with consumer fraud and deceptive business practices.

The suit alleges that Brian Kennedy, the owner of the company, and Bill Herman repeatedly performed faulty or incomplete work in homes on Chicago's north side and northern suburbs.

The firm, which has a mailing address in Prospect Heights, Illinois, did business under the name of Brian's Appliance Repair, Kennedy Appliance Repair, and Chambers Midwest.

It is alleged the two men installed faulty or used equipment to repair ovens, stoves, and dishwashers despite claims that all equipment would be new and in good condition. When customers complained about work that

was unfinished and of inferior quality, there was little or no response on the part of Kennedy and Herman.

The two are charged with violating 3 counts of the Consumer Fraud Act. Hartigan is seeking a civil penalty for each violation, as well as full restitution for the four consumers named in the suit. The consumers involved paid fees to Kennedy and Herman ranging from \$100 to \$175.

„Apparently, Kennedy and Herman solicited business from predominantly elderly people. It is my hope that our taking immediate legal action on this will deter others from taking advantage of senior citizens," Hartigan said.

Hartigan praised „the prompt, and efficient work" of the Attorney General's Skokie Regional Office, where the victims originally filed their complaints.

THOUSANDS SUPPORT CHICAGO LUNG ASSOCIATION'S CHRISTMAS SEAL CAMPAIGN DURING HOLIDAY SEASON OF GIVING.

The holiday season is more than shopping in crowds, watching television specials and sipping eggnog. The real spirit of Christmas is the spirit of giving to others. Each year, in the spirit of giving, thousands of Cook County residents support Chicago Lung Association's Christmas Seal Campaign.

„Gifts to the Christmas Seal Campaign support our research and public education campaigns on lung disease, clean air legislation and the dangers of smok-

ing," according to John Kirkwood, executive director, Chicago Lung Association.

Chicago Lung Association, which is celebrating its eightieth year of service to Cook County, educates the public on lifestyle issues that threaten good lung health. A key target is smoking.

„Smoking is the number one cause of lung cancer and is linked to one in seven deaths in this country," Kirkwood said. "A gift to the Christmas Seal Campaign directly supports our efforts to combat lung cancer, emphysema, asthma and bronchitis."

To receive your Christmas Seals help support good lung health, call Chicago Lung Association ☎ 243-2000.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

„BILL OF RESPONSIBILITIES"

Freedoms Foundation at Valley Forge held their Symposium on Citizenship Responsibility as part of its participation in the celebration of the 200th anniversary of the drafting of the Constitution.

As an outcome of the Symposium, the Foundation's Center for Responsible Citizenship "has developed a 'Bill of Responsibilities' in cooperation with a consortium of other national grassroots organizations."

Because we believe in the importance of this issue, and would therefore like to help promote a wide understanding of it, we present it below in its entirety. Freedoms Foundation presents it, as do we, "as a starting point in an on-going educational exercise to generate thought and discussion about the obligations of citizenship today."

Preamble. Freedom and responsibility are mutual and inseparable; we can ensure enjoyment of the one only by exercising the other. Freedom for all of us depends on responsibility by each of us. To secure and expand our liberties, therefore, we accept these responsibilities as individual members of a free society.

To be fully responsible for our own actions and for the consequence of those actions. Freedom to choose carries with it the responsibility for our choices.

To respect the rights and be-

liefs of others. In a free society, diversity flourishes. Courtesy and consideration toward others are measures of a civilized society.

To give sympathy, understanding and help to others. As we hope others will help us when we are in need, we should help others when they are in need.

To do our best to meet our own and our families' needs. There is no personal freedom without economic freedom. By helping ourselves and those closest to us to become productive members of society, we contribute to the strength of the nation.

To respect and obey the laws. Laws are mutually accepted rules by which, together, we maintain a free society. Liberty itself is built on a foundation of law. That foundation provides an orderly process for changing laws. It also depends on our obeying laws once they have been freely adopted.

To respect the property of others, both private and public. No one has a right to what is not his or hers. The right to enjoy what is ours depends on our respecting the right of others to enjoy what is theirs.

To share with others our appreciation of the benefits and obligations of freedom. Freedom shared is freedom strengthened.

To participate constructively in the nation's political life. Democracy depends on an active citizenry. It depends equally on an informed citizenry.

To help freedom survive by assuming personal responsibility for its defense. Our nation cannot survive unless we defend it. Its security rests on the individual determination of each of us to help preserve it.

To respect the rights and to meet the responsibilities on which our liberty rests and our democracy depends. This is the essence of freedom. Maintaining it requires our common effort, all together and each individually.

Do New Yorku
a okoh

H & S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOFRÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, papriková slanina, tlačěnka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvě.

NAŠE SPECIALITA: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - majitel

35-10 DITMARS Blvd., ASTORIA, New York
(mezi 35. a 36. ulicí) ☎ AS 8-8468

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mont
in Cicero, Ill.
(2414, S. 61st Ave.)